



DET KONGELIGE
UTENRIKSDEPARTEMENT

Prop. 43 S

(2013–2014)

Proposisjon til Stortinget (forslag til stortingsvedtak)

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus+»

*Tilråding fra Utenriksdepartementet 28. februar 2014,
godkjent i statsråd samme dag.
(Regjeringen Solberg)*

1 Bakgrunn

EUs program for ungdom, utdanning og idrett, «Erasmus+», ble formelt vedtatt 11.12. 2013, ved europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1288/2013. Programmet skal vare i tidsrommet 1. januar 2014 til 31. desember 2020. Programmet avløser og viderefører programmene for utdanning og ungdom som Norge tidligere har tatt del i på grunnlag av EØS-avtalen del IV, samarbeid utenfor de fire friheter, artikkel 78 og protokoll 31, artikkel 4. I tillegg har programmet noen nye komponenter knyttet til idrett og til tredjelandssamarbeid.

Ettersom norsk deltakelse i programmet innebærer økonomiske forpliktelser over flere år, er Stortingets samtykke til godkjenning av EØS-komiteens beslutning nødvendig i medhold av Grunnlovens § 26 andre ledd. Med sikte på at Norge skal kunne ta del i programmet så tidlig som mulig og for å sikre norsk deltakelse i programaktivitetene for 2014, blir det lagt opp til at stortingsproposisjonen blir fremmet før avgjørelse er tatt i EØS-komiteen. Avgjørelse i EØS-komiteen er ventet i andre kvartal 2014.

Europaparlaments- og rådsavgjørelse 1288/2013 i dansk oversettelse (etter avtale) og utkast til avgjørelse i EØS-komiteen følger som trykte vedlegg til proposisjonen. Norsk oversettelse av forordningen vil foreligge før avgjørelsen tas i EØS-komiteen.

2 Generelt om EUs program for utdanning, ungdom og idrett «Erasmus+»

Utdanning og forskning har kommet stadig høyere på den politiske dagsordenen i EU, først gjennom EUs Lisboastrategi for økonomisk vekst og sysselsetting (2000–2010), så gjennom EUs overordnede vekststrategi Europa 2020. EU fører en aktiv ungdomspolitik for å bedre fremtiden til ungdom i Europa. Det er et uttalt mål å skape flere og bedre muligheter for unge og å fremme deltakelse, medvirkning og aktivt medborgerskap, sosial inkludering og solidaritet. Det politiske rammeverket for neste periode med utdannings- og ungdomsprogram er basert på «Europa 2020»-strategien med de tilhørende «flaggskipinitiativ

vene» «New Skills and Jobs», «Youth on the Move» og «Innovation Union».

Av andre sentrale initiativer kan nevnes «EUs ungdomsstrategi 2010–2018», utdanningsstrategien «Education and Training 2020», meldingen om «Modernisering av høyere utdanning», meldingen om «Skole for det 21. århundre» og Københavnprosessen om yrkesopplæring. Det foreslås også at det nye programmet skal støtte arbeidet i den alleuropeiske Bologna-prosessen om høyere utdanning, der 47 land deltar.

Det nye programmet for utdanning, ungdom og idrett, som skal gå over syvårsperioden 2014 til 2020 skal samle de tidligere utdanningsprogrammene, ungdomsprogrammet og en ny idrettskomponent, for å fremme et helhetlig perspektiv (livslang læring), der flere virkemidler, særlig rettet mot unge, sees under ett.

EUs utgangspunkt for utformingen av «Erasmus+» er å styrke sammenhengen mellom arbeidet med programmet og utdannings- og ungdomspolitikken generelt. Programmet skal bidra til en kunnskapsbasert økonomi i EU – blant annet gjennom å skape et solid grunnlag for innovasjon i samfunnet og styrke partnerskap mellom utdanningssektoren, ungdomsarbeidet og arbeidslivet. EU ønsker å styrke europeisk koordinering på ulike nivåer av utdanningsområdet. Programmet skal bidra til økonomisk vekst og sysselsetting – og som grunnlag for politikktutvikling på en mengde andre felt. Koblingen til Europa 2020-strategien gjør at aktivitetene i utdannings- og ungdomsprogrammet knyttes tettere opp mot EUs utfordringer med ungdomsarbeidsledighet, og samtidig også mot forskning, innovasjon og næringsliv.

I tillegg skal programmet blant annet bidra til sosial utjevning gjennom tiltak og prosjekter for å redusere frafallet i utdanningen, bedre grunnleggende ferdigheter og tilrettelegging for ulike grupper, samt å redusere arbeidsledigheten blant ungdom. Sammenslåingen av utdannings- og ungdomsprogrammet er et signal om at EU ønsker å tenke helhetlig rundt «ungdom». Forenkling og brukervennlighet er nøkkelord for utviklingen av programmet.

Samarbeid og kontakt på tvers av landegrensene er viktig for kvaliteten innenfor kunnskapssektoren, og EUs utdanningsprogrammer er et viktig virkemiddel. Dette åpner mange dører for norske elever, lærlinger, studenter, lærere og andre ansatte – og for norske institusjoner. Deltakelse gir mulighet til mobilitet, samarbeidsprosjekter og tilgang til verdifulle nettverk av europeiske samarbeidspartnere. Programmet skal bidra til

økt kultur- og språkforståelse, toleranse og respekt for andre mennesker og kulturer. Det skal også bidra til å styrke ungdoms aktive medborgerskap og samfunnsengasjement, deres internasjonale forståelse og solidaritet. Aktivitetene i programmet skal foregå i samspill med nasjonal politikk og nasjonale aktiviteter innen utdanning, ungdom og idrett.

«Erasmus+» innebærer en strømlinjeforming og samling av programmene på utdannings og ungdomsfeltet. Det er også mer omfattende enn disse programmene: Internasjonalt samarbeid med tredjeland, etter prioriteringene i EUs utenrikspolitikk, vil nå bli integrert i det nye programmet. Dette kalles programmets internasjonale dimensjon.

Programmene fra perioden 2007–2013 som slås sammen er: Programmet for livslang læring (LLP), Aktiv Ungdom, og programmene for samarbeid mellom EU og ulike tredjeland på høyere utdanningsområdet: Erasmus Mundus, Alfa III, Tempus og Edulink. I tillegg kommer en ny komponent innen idrett.

EU ønsker gjennom sammenslåingen å hindre fragmentering og overlapping, samt sikre bedre sammenheng i EUs innsats for utdanning, opplæring og ungdom i årene framover. Programforslaget har perspektiv for livslang læring, samt at formell og ikke-formell læring ses i sammenheng. Det oppmuntres til nye partnerskap mellom opplæring, utdanning, næringsliv, organisasjoner og lokale og regionale myndigheter, samt til nye samarbeidsrelasjoner på tvers av sektorer.

Et viktig mål for «Erasmus+»-programmet er at det skal ha stor betydning for utviklingen av utdanningssystemene i EU, og at utdanningsinstitusjonene i større grad vil bidra til å fremme innovasjon, entreprenørskap, vekst og sysselsetting i tillegg til aktivt medborgerskap, demokratiutvikling og flerkulturell forståelse i Europa.

3 Nærmere om innholdet i programmet «Erasmus+»

Programstruktur for Erasmus+

Hovedtiltak 1: Læringsmobilitet for enkeltpersoner (ulike typer utdanning, opplæring, praksisopphold og frivillig arbeid i et annet land) og gruppeutveksling. Dette gjelder ansatte (særlig lærere i alle typer utdanning, instruktører, skoleledere og ungdomsarbeidere), elever, lærlinger og studenter, studenter som vil ta en full mastergradsutdanning i et annet land, praksisopphold i utlandet rett

etter avsluttet høyere utdanning og ungdomsmobilitet (frivillig arbeid og ungdomsutveksling). Dette tiltaket inkluderer også støtte til viktige samarbeidsprosjekt som felles mastergrader.

Hovedtiltak 2: Samarbeid for innovasjon og «god praksis», er rettet mot institusjonssamarbeid mellom utdanningsinstitusjoner, ungdomsorganisasjoner, bedrifter, lokale og regionale myndigheter og frivillige organisasjoner. Formålet er å dele, utvikle og iverksette god praksis og innovasjon i utdanning og opplæring. Det legges opp til fire prioriterte samarbeidsaktiviteter:

1. Strategiske partnerskap mellom enkeltinstitusjoner/aktører fra de forskjellige sektorene som omfattes av programmet
2. Partnerskap i større skala mellom utdanningsinstitusjoner og næringsliv i form av såkalte kunnskapsallianser (høyere utdanning) og sektorkompetanse-allianser (utdanningsinstitusjoner innen fag- og yrkesutdanning)
3. Informasjonsteknologi-plattformer og virtuell mobilitet
4. Kapasitetsbygging i høyere utdanning i tredjeland (særlig naboland)

Hovedtiltak 3: Støtte til politikktvikling og reform, skal støtte opp under kunnskapsbasert politikktvikling i deltakerlandene. Dette tiltaket skal støtte opp om Den åpne koordineringsmetoden¹ som for eksempel kommer til uttrykk i «Education & Training 2020». «Erasmus+» er et sentralt virkemiddel for å nå det todeltede utdanningsmålet i Europa 2020 om at frafallet fra grunnopplæringen skal reduseres til under 10%, og at minst 40% av alle 30–34-åringer skal ha høyere utdanning innen 2020. I tillegg skal programmet bidra til å nå de utfyllende målene i utdanningsstrategien «Education & Training 2020» om at 15% av befolkningen i alderen 25–64 skal delta i livslang læringsaktiviteter, at andelen unge med dårlige ferdigheter i lesing, matematikk og naturfag skal reduseres til 15%, og at minst 95% av alle 4-åringer skal gå i barnehage. Hovedtiltak 3 skal også bidra til videre arbeid med implementering av EUs ulike verktøy på utdanningsområdet, som for eksempel Det europeiske kvalifikasjonsrammeverket (EQF), systemene for overføring av studiepoeng i høyere utdanning (ECTS) og poeng innenfor fag- og yrkesutdanning (ECVET), samt utvikling av et flerdimensjonalt rankingsystem («U-Multirank») for høyere utdan-

ningsinstitusjoner. Tiltaket inkluderer også politisk dialog mellom deltakerland, tredjeland og internasjonale institusjoner.

Følgende navn skal kunne benyttes for aktiviteter innenfor hver sektor av programmet:

- Comenius omfatter utdannings- og opplæringssektoren, i hovedsak grunnopplæringen, men også barnehage og lærerutdanning
- Erasmus omfatter høyere utdanning
- Erasmus Mundus omfatter alle aktiviteter mellom programlandene (hvor Norge er inkludert) og partnerskapsland (dvs. land som verken er EØS-land Sveits eller kandidatland).
- Leonardo da Vinci omfatter fag- og yrkesopplæringen
- Grundvig omfatter voksnes læring
- Aktiv Ungdom omfatter uformell og ikke-formell læring på ungdomsfeltet.

I tillegg kommer:

Jean Monnet-aktiviteter, som gjelder støtte til høyere utdanning og forskning om europeisk integrasjon.

Idrettsaktiviteter, som vil fokusere på god styring og en økt kunnskapsbase for idrett og idrettspolitik i EU. Fokuset er breddeidretten. Helse og sosial inkludering vil stå sentralt. Alle idrettsmidler vil lyses ut sentralt og være konkurransebaserte.

Bortsett fra en del aktiviteter rettet mot tredjeland, altså land som står utenfor programsamarbeidet, og idrettskomponenten, innebærer «Erasmus+» i stor grad en videreføring av aktiviteter som Norge allerede deltar i gjennom handlingsprogrammet for livslang læring og programmet for aktiv ungdom, som begge utløp 31. desember 2013.

I programmet «Erasmus+» vil utdanningstiltakene utgjøre den klart største andelen av budsjettet, med 77,5% av midlene, og med mest støtte til høyere utdanning. Ungdomsaktivitetene får 10% av midlene, Jean Monnet 1,9% og Idrett 1,8%. Videre går 3,5% til sentrale midler knyttet til studielånsordningen, 3,4% til driftskostnader for nasjonale kontorer og 1,9% til administrative kostnader.

Europakommisjonen skal sørge for at alle fellesskapstiltak blir gjennomført på en effektiv og virkningsfull måte. Deltakerlandene skal sørge for at programmet fungerer effektivt på nasjonalt plan. Dette inkluderer å peke ut ett eller flere nasjonale kontorer som skal forvalte programmet nasjonalt. I Norge vil Senter for internasjonalisering av utdanning (SIU) forvalte hoveddelen av programmet, mens Barne-, ungdoms- og familie-

¹ EUs «soft law», dvs. frivillig samordning med felles mål og prioriteringer og med nasjonal implementering. Forkortes ofte OMC (Open Method of Coordination)

direktoratet (Bufdir) vil forvalte den delen av programmet som har sektornavnet Aktiv Ungdom. En hovedoppgave for nasjonalkontorene er å stimulere til god norsk utnyttelse av programmet.

I gjennomføringen av programmet skal Europakommisjonen samarbeide med en programkomité. Den skal særlig konsulteres før de årlige arbeidsprogrammene og budsjettene blir vedtatt, og den skal bidra til politikktutvikling og diskusjon rundt denne. Norge vil være representert i komiteen. Det er også mulig å invitere inn ulike eksperter og representanter for partene i arbeidslivet som observatører til komiteens møter når dette er relevant.

Som et ledd i programsamarbeidet, og en del av kontingenten, tjenestegjør norske nasjonale eksperter i Europakommisjonen i perioder på opptil fire år. De er verdifulle kontakter for å følge arbeidet både politisk og praktisk og deres erfaring er også til stor nytte for å sikre kvalitet i det europeiske samarbeidet når de kommer hjem.

Europakommisjonen skal i samarbeid med programlandene jevnlig vurdere programmet opp mot dets fastsatte mål. Programlandene skal sørge for at det gjennomføres uavhengige eksterne vurderinger og det skal jevnlig offentliggjøres statistikk for å monitorere programmets fremdrift.

Det er et mål at «Erasmus+» skal ha en forenklet struktur som skal komme brukerne til gode, og medføre enklere søknadsprosesser og kutt i administrative kostnader.

Programmet for utdanning, ungdom og idrett er åpent for full deltakelse for EØS/EFTA-landene, Sveits og kandidatlandene. Både disse landene og medlemslandene omtales, når de deltar i «Erasmus+», som programland. Det skiller altså ikke vesentlig på medlemsland og andre fullt ut deltagende land. Dette er i tråd med praksis fra tidligere utdannings- og ungdomsprogram. Det legges opp til liknende praksis for programmets internasjonale dimensjon.

4 Resultater av norsk deltakelse i EUs tidligere utdannings- og ungdomsprogrammer

Samarbeid og kontakt på tvers av landegrenser er viktig for kvaliteten i norsk utdanning, og EUs utdanningsprogrammer har vært et viktig virkemiddel gjennom årtier.

Handlingsprogrammet for livslang læring (LLP) har vært avgjørende for oppfyllelse av mange av målene knyttet til internasjonalisering

og mobilitet i St.meld. nr. 14 (2008–2009), etter som det er det klart største internasjonale utdanningsprogrammet Norge har deltatt i.

Gjennom deltakelse i felles prosjekter, utveksling og andre aktiviteter oppnår man internasjonalisering både ute og hjemme i hele utdanningsløpet, samt økt kultur- og språkforståelse, i tillegg til det rent faglige utbyttet. Den brede deltakelsen i LLP-programmet fra land i hele Europa har bidratt til å gi oss felles referanserammer på tvers av nasjoner og utdanningssystemer.

Det er avgitt rapportering på resultater av programmene LLP og Aktiv Ungdom i Kunnskapsdepartementets og Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementets Prop. 1 S hvert år siden programmenes oppstart i 2007. Blant resultatene fra LLP kan trekkes frem:

Over 40 000 norske lærere, elever, lærlinger, studenter og andre har hatt opphold i et annet land i Europa, og enda flere har deltatt i prosjektsamarbeid. Deltagere fra hele Europa har også vært i Norge eller samarbeidet med norske prosjektpartnere. Dette bygger verdifulle nettverk for samfunnet og gir enkeltpersoner nyttig kompetanse. Av disse er det over 7000 studenter i høyere utdanning som har reist på utveksling til et annet europeisk land, og omkring 2750 lærere og ansatte ved norske universiteter og høyskoler som har reist ut i den samme perioden.

I tillegg har hele 18 500 utenlandske studenter kommet til Norge på inngående stipend, og tallene er økende. Innreisende studenter, lærere og ansatte er et viktig instrument for internasjonalisering av utdanningen hjemme.

Mobiliteten bidrar best til kvalitet i utdanningen om den er satt i en større sammenheng. For å få det til må vi ha partnerskap – og samarbeid på institusjonsnivå – på alle nivåer i utdanningssystemet. Det har man hatt gjennom handlingsprogrammet for livslang læring og vil få i enda større grad i det nye programmet, «Erasmus+». For eksempel har til sammen 1200 personer deltatt i partnerskap om læring blant voksne siden 2007, og tallet er økende.

Partnerskapene for skolesamarbeid har bidratt til faglig utvikling og relevans i grunnopplæringen. Skolenes arbeid blir bedre, og elevene får større utbytte av utdanningen gjennom personlig og faglig vekst, økt språkmestring, utvidet omgangskrets og innsikt i skolehverdagen i andre land. Dette gjør dem godt rustet for ytterligere utdanning og for arbeidsmarkedet.

Etter- og videreutdanning av lærere er også en viktig del av samarbeidet. Norske lærere rapporterer tilbake om faglig utvikling, endrede arbeids-

metoder – og ikke minst, kursene har åpnet nye dører til faglige nettverk og profesjonsfelleskap.²

I fag- og yrkesopplæringen har internasjonalisering tradisjonelt stått sentralt, og 83 prosent av de aktuelle norske skolene har deltatt i LLP. Her knyttes programmet til arbeidsplassen, hvor deltakere utvikler ferdigheter, tar i bruk andre språk, og får en innsikt i andre regler, arbeidskultur, normer og standarder. Deltakelsen gir fortrinn hjemme, for arbeidslivet i Norge etterlyser ungdom med internasjonale erfaringer. I tillegg er ungdom med erfaringer fra internasjonalisering i skolen, mer tilbøyelige til å delta aktivt internasjonalt også senere.³

Norske universiteter og høyskoler har også deltatt i hele 35 felles masterprogram gjennom Erasmus Mundus-programmet, og ved overgangen til ny programperiode deltar de i 21 slike fellesgrader.

Aktiv Ungdom-programmet har i perioden 2007–2012 støttet nærmere 51 000 prosjekter med omlag 955 000 deltagere. Aktivt medborgerskap, internasjonalt engasjement og styrking av samarbeid på ungdomsfeltet har vært sentralt, gjennom blant annet internasjonale utvekslinger og møter mellom ungdom, frivillig arbeid i Europa (Europeisk volontørtjeneste), demokratifremmende prosjekter, møter mellom ungdom og makthavere, kurs og opplæring – også for de som jobber med ungdom. I løpet av hele programperioden 2007–2013 er det gitt støtte til 744 prosjekter med omlag 16 200 norske og internasjonale deltagere. Omfattende kvalitative spørreundersøkelser av deltagere i Aktiv Ungdom-prosjekter gjennomført av Europakommisjonen viser at nærmere 70 prosent tror at deres sjanser på arbeidsmarkedet har økt og over 80 prosent føler helt eller delvis at de er bedre rustet til aktiv politisk og sosial deltakelse.

5 Konstitusjonelle forhold

Ettersom den norske deltakelsen i programmet innebærer økonomiske utgifter av en viss størrelse som skal finansieres over flere år, må Stortinget gi sitt samtykke til deltakelse i en i EØS-komiteens beslutning, jf. Grunnlovens § 26 andre ledd. For å gjøre det mulig for EØS EFTA-landene å ta del i programmet fra og med de første utlysningene i 2014, fremmes forslag om at Stortinget

gir sitt samtykke før EØS-komiteen treffer sin beslutning. Det vil dermed ikke bli nødvendig for Norge å ta forbehold om konstitusjonelle prosedyrer ved beslutningen i EØS-komiteen.

Det er ikke ventet at det vil komme endringer i utkastet til beslutning i EØS-komiteen. Dersom den endelige beslutningen skulle avvike vesentlig fra det utkastet som er lagt frem i denne proposisjonen, vil saken bli fremlagt for Stortinget på nytt.

6 Beslutningen i EØS-komiteens beslutning

EØS-komiteens beslutning vil innebære en endring i EØS-avtalens Protokoll 31 Artikkel 4. Utkastet til EØS-komiteens beslutning om deltakelse i EUs program for utdanning, ungdom og idrett «Erasmus+» inneholder en innledning og tre artikler:

I innledningen blir det vist til artikkel 86 og 98 i EØS-avtalen som gjør det mulig for EØS-komiteen å endre vedleggene til avtalen gjennom avgjørelse i EØS-komiteen.

Artikkel 1 slår fast at protokoll 31 endres ved at EFTA-statene med virkning fra 1. januar 2014 skal delta i programmet «Erasmus+» fastsatt i europaparlaments- og rådsavgjørelse nr. 1288/2013 av 11. desember 2013.

Artikkel 2 forutsetter at avgjørelsen trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meldinger i medhold av artikkel 103 nr. 1 i EØS-avtalen. Avgjørelsen skal anvendes fra 1. januar 2014.

Artikkel 3 slår fast at avgjørelsen i EØS-komiteen skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Tidend for Den europeiske unionen*.

7 Administrative og økonomiske konsekvenser

Kunnskapsdepartementet vil ha et overordnet ansvar for den norske deltakelsen i «Erasmus +», i samråd med Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Kulturdepartementet. Senter for internasjonalisering av utdanning (SIU) og Barne- ungdoms og familiedirektoratet (Bufdir) er pekt ut som nasjonalkontorer med ansvar for å samordne gjennomføringen av programtiltakene på nasjonalt nivå. SIU forvalter utdannings- og idrettsdelen av programmet, som utgjør hoveddelen av programmet, mens Bufdir forvalter ungdomsdelen av programmet (om lag 10% av midlene som fordeles nasjonalt).

² Norsk utdanning i Europa 2007–2013: resultater og ringvirkninger, rapport på www.siu.no

³ *ibid*

Norges kontingent for 2014 er budsjettert med 219,8 millioner kroner over kap. 252 post 70 i Prop. 1 S (2013–2014). Totalbeløpet for perioden 2014–2020 anslås å være 3,3 milliarder kroner, men dette avhenger til enhver tid både av valutakurs og av at EØS/EFTA-statenes bidrag beregnes ut fra deres BNP, og uttrykkes i prosent av EUs programbudsjett, den såkalte «proporsjonalitetsfaktoren» for EØS/EFTA-statene.

Samarbeidet med EU på dette feltet er basert på EØS-avtalens artikkel 78. Nytt i forbindelse med «Erasmus+» er at programmet er vedtatt som en forordning. En gjennomgang av forordningen har vært gjort og vurderingen er at det ikke finnes rettigheter og plikter av en slik karakter at det er nødvendig med lov- eller forskriftsregulering for å gjennomføre programmet.

8 Konklusjon og tilråding

Samarbeid og kontakt på tvers av landegrenser er viktig for kvaliteten i norsk utdanning, og for utviklingen av ungdoms- og idrettspolitikken. EUs programmer er et viktig virkemiddel i så måte. Deltakelse gir mulighet til mobilitet, samarbeidsprosjekter og tilgang til verdifulle nettverk av europeiske samarbeidspartner. Programmet skal også bidra til økt kultur- og språkforståelse, toleranse og respekt for andre mennesker og kulturer. Kunnskap om språk og kultur er nødvendig for at det norske samfunnet, og spesielt næringslivet, skal kunne fungere i en åpen verdensøkonomi. Samarbeid med andre land gir også tilgang til den globale kunnskapsproduksjonen og medvirker til økt kvalitet og relevans i norsk utdanning og forskning. Deltakelse i EUs program for utdanning, ungdom og idrett er et svært viktig virkemiddel for å oppnå disse målene for utdannings-, ungdoms og utenrikspolitikken. Aktivitetene i programmet skal foregå i samspill med nasjonal politikk og aktiviteter innen utdanning, ungdom og idrett. Programmet vil dermed bygge opp om

målene i den nasjonale politikken på disse områdene.

Norsk deltakelse i «Erasmus+» åpner dører for mange grupper. Norske elever, lærlinger, studenter, lærere og andre ansatte i utdanningssystemet, samt utdanningsinstitusjoner, kan nyte godt av programmet. Det samme kan ungdom, ansatte og tillitsvalgte i frivillige organisasjoner og fritidsklubber. Programmet er også aktuelt for aktører i norsk idrett, da særlig breddeidretten.

For utdannings samarbeidet gjelder det at deltakelse i EUs utdanningsprogrammer har vært, og er, et viktig ledd i kvalitetssikring og kvalitetsutvikling av vårt eget utdanningssystem. Programmet støtter opp om blant annet etter- og videreutdanning av lærere, fremmedspråkundervisning og bruk av IKT i utdanningen, som er viktige politiske målsettinger. I tillegg bidrar det til økt kunnskap om og forståelse for kulturforskjeller, demokratiutvikling og menneskerettigheter.

Norge har deltatt i de europeiske utdannings- og ungdomsprogrammene siden 1990-tallet. De er en bærebjelke i EØS-samarbeidet – og er sammen med forskningsprogrammene en viktig arena for Norges samarbeid med EU. Det geografiske nedslagsfeltet for programsamarbeidet er stadig økende, ettersom både naboskapsland og partnerland utenfor Europa inviteres inn i «Erasmus+».

I arbeidet med det nye programmet for utdanning, ungdom og idrett har Kunnskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Kulturdepartementet hatt jevnlig kontakt med relevante norske aktører, som for eksempel utdanningsorganisasjonene og partene i arbeidslivet, for å høre deres synspunkter. Tilbakemeldingene når det gjelder norsk deltakelse i «Erasmus+» er entydig positive.

Kunnskapsdepartementet, Barne-, likestillings- og inkluderingsdepartementet og Kulturdepartementet tilrår derfor at Norge deltar i programmet «Erasmus +» 2014–2020. Utenriksdepartementet slutter seg til dette.

Samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus+»

Utenriksdepartementet

t i l r å r :

At Deres Majestet godkjenner og skriver under et fremlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus +».

Vi HARALD, Norges Konge,

s t a d f e s t e r :

Stortinget blir bedt om å gjøre vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus +», i samsvar med et vedlagt forslag.

Forslag

**til vedtak om samtykke til deltakelse i en beslutning
i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning
(EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus +»**

I

Stortinget samtykker til deltakelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus +».

Vedlegg 1

Eøs-komiteens beslutning nr. [...] / [...] av [...] om endring av EØS-avtalens protokoll 31 om samarbeid på særlige områder utenfor de fire friheter

EØS-KOMITEEN HAR –

med henvisning til avtalen om Det europeiske økonomiske samarbeidsområde, heretter kalt «EØS-avtalen», særlig artikkel 86 og 98, og på følgende bakgrunn:

1. Samarbeidet mellom partene i EØS-avtalen bør utvides til å omfatte europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1288/2013 av 11. desember 2013 om skiping av «Erasmus+»: unionsprogrammet for utdanning, opplæring, ungdom og sport, og om endring av avgjerd nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF¹.
2. EØS-avtalens protokoll 31 bør derfor endres for å gjøre et slikt utvidet samarbeid mulig fra 1. januar 2014 –

TRUFFET DENNE BESLUTNING:

Artikkel 1

I EØS-avtalens protokoll 31 artikkel 4 gjøres følgende endringer:

1. Etter nr. 2m skal nytt nr. 2n lyde:

«2n.EFTA-statene skal med virkning fra 1. januar 2014 delta i følgende program:
– **32013 R 1288**: europaparlaments- og rådsforordning (EU) nr. 1288/2013 av 11. desember 2013 om skiping av «Eras-

mus+»: unionsprogrammet for utdanning, opplæring, ungdom og sport, og om endring av avgjerd nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EUT L 347 av 20.12.2013, s. 50).»

2. Teksten i nr. 3 skal lyde:

«EFTA-statene skal bidra finansielt til programmene og tiltakene omhandlet i nr. 1, 2, 2a, 2b, 2c, 2d, 2e, 2f, 2g, 2h, 2i, 2j, 2k, 2l, 2m og 2n, i samsvar med avtalens artikkel 82 nr. 1 bokstav a).»

Artikkel 2

Denne beslutning trer i kraft dagen etter at EØS-komiteen har mottatt alle meddelelser etter EØS-avtalens artikkel 103 nr. 1.²

Den får anvendelse fra 1. januar 2014.

Artikkel 3

Denne beslutning skal kunngjøres i EØS-avdelingen av og EØS-tillegget til *Den europeiske unions tidende*.

Utferdiget i Brussel, [...]

For EØS-komiteen

[...]

¹ EUT L 347 av 20.12.2013, s. 50.

² [Ingen forfatningsrettslige krav angitt.] [Forfatningsrettslige krav angitt.]

Vedlegg 2

Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1288/2013 af 11. december 2013 om oprettelse af «Erasmus+»: EU-programmet for uddannelse, ungdom og idræt og om ophævelse af afgørelse nr. 1719/2006/EF, 1720/2006/EF og 1298/2008/EF (EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 165, stk. 4, og artikel 166, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

efter fremsendelse af udkast til lovgivningsmæssig retsakt til de nationale parlamenter,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget²,

efter den almindelige lovgivningsprocedure³, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Kommissionens meddelelse af 29. juni 2011 med titlen «Et budget for Europa 2020» opfordrede til at oprette et samlet program for uddannelse, ungdom og idræt, herunder de internationale aspekter af videregående uddannelse, der samler handlingsprogrammet for Livslang læring («Livslang læring»), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF⁴, programmet Aktive unge («Aktive unge») oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF⁵, handlingsprogrammet Erasmus Mundus («Erasmus Mundus») oprettet

ved Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1298/2008/EF⁶, ALFA III-programmet oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006⁷ samt programmerne Tempus og Edulink for at sikre større effektivitet og et kraftigere fokus på den synergi, der skal udnyttes mellem det samlede programs forskellige aspekter. Desuden foreslås det at lade idræt indgå som led i dette samlede program («programmet»).

- (2) Midtvejsevalueringsrapporterne af de eksisterende programmer – Livslang læring, Aktive unge og Erasmus Mundus – den offentlige høring om de fremtidige EU-aktiviteter på områderne uddannelse og ungdom samt videregående uddannelse afdækkede et stort og på nogle områder voksende behov for fortsat samarbejde og mobilitet på europæisk plan på disse områder. I midtvejsevalueringerne understregedes også betydningen af tættere forbindelser mellem EU-programmerne og udviklingen af politikker for uddannelse og ungdom, og der blev udtrykt ønske om, at Unionens indsats struktureres således, at den bedre svarer til det livslange læringsbegreb. Endelig blev der opfordret til en enklere, mere brugervenlig og fleksibel tilgang til gennemførelsen af en sådan indsats og til at få gjort op med fragmenteringen af internationale videregående uddannelsesprogrammer.

¹ EUT C 181 af 21.6.2012, s. 154.

² EUT C 225 af 27.7.2012, s. 200.

³ Europa-Parlamentets holdning af 19.11.2013 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 3.12.2013.

⁴ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1720/2006/EF af 15. november 2006 om et handlingsprogram for livslang læring (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 45).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1719/2006/EF af 15. november 2006 om oprettelse af programmet Aktive unge for perioden 2007-2013 (EUT L 327 af 24.11.2006, s. 30).

⁶ Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1298/2008/EF af 16. december 2008 om oprettelse af handlingsprogrammet Erasmus Mundus 2009-2013, der skal højne kvaliteten af de videregående uddannelser og fremme den mellemfolkelige forståelse gennem samarbejde med tredjelande (EUT L 340 af 19.12.2008, s. 83).

⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1905/2006 af 18. december 2006 om oprettelse af et instrument til finansiering af udviklingssamarbejde (EUT L 378 af 27.12.2006, s. 41).

- (3) Programmet bør fokusere på tilgjengeligheten af finansiering og gennemsigtigheten i de administrative og finansielle procedurer, herunder gjennom anvendelse af informasjons- og kommunikationsteknologi (ikt) og digitalisering. Strømlining og forenkling af organiseringen og forvaltningen, samt et vedvarende fokus på at nedbringe de administrative udgifter, er også afgørende for programmets succes.
- (4) Den offentlige høring om Unionens strategiske valg i forbindelse med gennemførelsen af den nye EU-kompetence på idrætsområdet og Kommissionens evalueringsrapport om de forberedende aktioner på idrætsområdet resulterede i nyttige oplysninger om prioriterede områder for Unionens indsats og påviste den merværdi, som Unionen kan skabe ved at støtte aktiviteter, der har til formål at generere, dele og sprede erfaringer og viden om forskellige problemstillinger vedrørende idræt på europæisk plan, forudsat at de navnlig fokuserer på græsrodsplan.
- (5) I Europa 2020-strategien for intelligent, bæredygtig og inklusiv vækst defineres Unionens vækststrategi for det kommende årti med vægt på at støtte denne vækst, og der fastlægges fem ambitiøse mål, som skal opfyldes inden 2020, navnlig på uddannelsesområdet, hvor målet er at andelen af unge, der forlader skolen for tidligt, skal sænkes til under 10 %, og hvor mindst 40 % af alle i alderen 30-34 år skal have gennemført en videregående uddannelse eller tilsvarende uddannelse. Det omfatter også flagskibsinitiativerne, især «Unge på vej» og dagsordenen for nye kvalifikationer og nye job.
- (6) Rådet opfordrede i sine konklusioner af 12. maj 2009 til oprettelsen af en strategiramme for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet (ET 2020) med fire strategiske mål, der kan imødegå de resterende udfordringer i forbindelse med udviklingen af et videnbaseret Europa og indsatsen for at gøre livslang læring til en reel mulighed for alle.
- (7) I overensstemmelse med artikel 8 og 10 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF) og artikel 21 og 23 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fremmer programmet bl.a. lighed mellem mænd og kvinder og foranstaltninger til at bekæmpe forskelsbehandling, der er begrundet i køn, racemæssig eller etnisk oprindelse, religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Der er behov for at udvide adgangen for dårligt stillede og sårbare grupper og aktivt at håndtere særlige indlæringsbehov for personer med handicap ved gennemførelsen af programmet.
- (8) Programmet bør have en stærk international dimension, navnlig med hensyn til videregående uddannelse, med henblik på ikke kun at forbedre kvaliteten af videregående uddannelser i Europa og dermed opfylde de bredere ET 2020-mål og Unionens attraktivitet som studiested, men også for at fremme den mellemfolkelige forståelse og bidrage til bæredygtig udvikling af videregående uddannelse i partnerlande samt deres bredere socioøkonomiske udvikling, herunder ved at stimulere «hjernemobilitet» gennem mobilitetsforanstaltninger med partnerlandsstatsborgere. Til dette formål bør der stilles midler til rådighed fra instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), det europæiske naboskabsinstrument (ENI), instrumentet til førtiltrædelsesbistand (Ipa) og partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande (PI). Der kunne også stilles midler til rådighed fra Den Europæiske Udviklingsfond (EUF) i overensstemmelse med gældende procedurer, der gælder for fonden. Bestemmelserne i denne forordning bør finde anvendelse på anvendelsen af disse midler, idet der sikres overensstemmelse med de respektive forordninger som opretter disse instrumenter og denne fond.
- (9) I sin resolution af 27. november 2009 om nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018) understregede Rådet behovet for, at alle unge anerkendes som en ressource i samfundet, og forsøgte at fremme deres deltagelse i udviklingen af politikker, som berører dem, gennem en løbende struktureret dialog mellem beslutningstagere, unge og ungdomsorganisationer på alle niveauer.
- (10) At bringe formel, ikke-formel og uformel læring sammen i et enkelt program bør skabe synergier og fremme tværsektorielt samarbejde på tværs af de forskellige uddannelses-, erhvervsuddannelses- og ungdomssektorer. Under gennemførelsen af programmet bør der tages behørigt hensyn til de forskellige sektorer specifikke behov og, hvor det er hensigtsmæssigt, til de lokale og regionale myndigheders rolle.
- (11) For at fremme mobilitet, lighed og høj studie-kvalitet bør Unionen som forsøgsordning

oprette en studielånsgarantifacilitet, der giver studerende mulighed for, uanset deres sociale baggrund, at tage deres kandidateksamnen i et andet land, hvortil deltagelse i programmet er åbent («programlandet»). Studielånsgarantifaciliteten bør være til rådighed for finansielle institutioner, der er villige til på favorable vilkår at yde studerende lån til kandidatstudier i andre programlande. Dette supplerende og innovative værktøj for læringsmobilitet bør ikke erstatte nogen nuværende tilskuds- og låneordning eller hæmme udviklingen af fremtidige tilskuds- og låneordninger, der understøtter studerendes mobilitet på lokalt eller, nationalt plan eller på EU-plan. Studielånsgarantifaciliteten bør være underlagt tæt overvågning og evaluering, navnlig vedrørende dens udbredelse på markedet i forskellige lande. I overensstemmelse med artikel 15, stk. 2 og 2a, bør en midtvejsevalueringsrapport forelægges Europa-Parlamentet og Rådet senest ved udgangen af 2017 med henblik på at opnå politisk vejledning om videreførelse af studielånsgarantifaciliteten.

- (12) Medlemsstaterne bør tilstræbe at vedtage alle hensigtsmæssige foranstaltninger for at fjerne retlige og administrative hindringer for et velfungerende program. Dette omfatter, så vidt muligt, en løsning af administrative spørgsmål, der giver anledning til vanskeligheder med hensyn til at opnå visa og opholdstilladelser. I overensstemmelse med Rådets direktiv 2004/114/EF⁸ tilskyndes medlemsstaterne til at fremskynde procedurerne for indrejse og ophold.
- (13) I Kommissionens meddelelse af 20. september 2011 med titlen «Fremme af vækst og beskæftigelse – en dagsorden for moderniseringen af Europas videregående uddannelser» fastlægges en ramme inden for hvilken Unionen, medlemsstaterne og de videregående uddannelsesinstitutioner kan samarbejde for at øge antallet af kandidater, forbedre uddannelsernes kvalitet og maksimere videregående uddannelses og forsknings bidrag til at hjælpe medlemsstaternes økonomier og samfund med at komme stærkere ud af den globale økonomiske krise.
- (14) For bedre at kunne håndtere ungdomsarbejdsløshed i Unionen bør særlig opmærksomhed rettes mod det tværnationale samarbejde mellem institutioner for videregående uddannelse og erhvervsuddannelse og virksomheder med henblik på at forbedre de studerendes beskæftigelsesegnethed og udvikling af iværksætterfærdigheder.
- (15) Med Bolognaerklæringen, som blev undertegnet af undervisningsministrene fra 29 europæiske lande den 19. juni 1999, blev der iværksat en mellemstatslig proces med henblik på at skabe et europæisk område for videregående uddannelse, hvilket forudsætter vedvarende støtte på EU-plan.
- (16) Den afgørende rolle, som erhvervsuddannelse spiller med hensyn til opfyldelsen af en række af de mål, der er fastsat i Europa 2020-strategien, er bredt anerkendt og defineret i den fornyede Københavnproces (2011-2020), navnlig når der tages højde for dens potentiale i forbindelse med håndtering af Europas høje arbejdsløshedsniveau, særlig ungdomsarbejdsløshed og langtidsarbejdsløshed, fremme af en kultur for livslang læring, imødegåelse af social udstødelse og fremme af et aktivt medborgerskab. Praktikophold og lærlingeuddannelser af høj kvalitet, herunder i mikrovirksomheder og små og mellemstore virksomheder, er nødvendige for at bygge bro mellem den viden, der er erhvervet gennem uddannelse, og de kvalifikationer og kompetencer, der kræves på arbejdsmarkedet, samt for at styrke unges beskæftigelsesegnethed.
- (17) Det er nødvendigt at styrke intensiteten og omfanget af europæisk samarbejde mellem skoler og af underviseres og studerendes mobilitet for at opfylde de prioriteringer, der er fastlagt i dagsordenen for europæisk samarbejde om skoler i det 21. århundrede, nemlig at forbedre kvaliteten af skoleuddannelse i Unionen med hensyn til kompetenceudvikling, og for at fremme lige adgang og inklusion inden for skolesystemer og institutioner og styrke og understøtte lærerhvervet og skoleledelse. I den sammenhæng bør de strategiske mål om at mindske skolefrafald, forbedre resultaterne i grundlæggende færdigheder og øge deltagelsen i og kvaliteten af førskolepædagogik prioriteres sammen med mål om at styrke de faglige kompetencer blandt lærere og skoleledere og forbedre uddannelsesmulighederne for børn med ind-

⁸ Rådets direktiv 2004/114/EF af 13. december 2004 om betingelserne for tredjelandsstatsborgeres indrejse og ophold med henblik på studier, elevudveksling, ulønnet erhvervsuddannelse eller volontørtjeneste (EUT L 375 af 23.12.2004, s. 12).

- vandrerbaggrund og børn med vanskelige socioøkonomiske levevilkår.
- (18) Den nye europæiske dagsorden for voksenuddannelse, som er anført i Rådets resolution af 28. november 2011, har til formål at sætte alle voksne i stand til at udvikle og forbedre deres kvalifikationer og kompetencer gennem hele livet. Der bør lægges særlig vægt på at forbedre læringsmuligheder for de mange lavtuddannede europæere, navnlig ved at forbedre læse- og regnefærdigheder og fremme fleksible læringsforløb og voksenundervisning.
- (19) Foranstaltninger gennemført af Det Europæiske Ungdomsforum, NARIC (nationale informationscentre vedrørende akademisk anerkendelse), Eurydice, Euroguidance og Eurodesk-netværket, eTwinning's National Support Services, nationale Europass-centre og de nationale informationskontorer i nabo- og skabslande er vigtige for at opfylde programmets mål, navnlig fordi de regelmæssigt kan formidle ajourførte oplysninger til Kommissionen om deres forskellige aktivitetsområder og formidle programresultater fra Unionen og i partnerlandene.
- (20) Samarbejde under programmet med internationale organisationer inden for uddannelse, ungdom og idræt, navnlig Europarådet, bør styrkes.
- (21) Med henblik på at bidrage til udviklingen af høj kvalitet i de europæiske integrationsundersøgelser i hele verden og på at imødekomme det stigende behov for viden og dialog om den europæiske integrationsproces og dens fremskridt er det vigtigt at stimulere topkvalitet inden for undervisning, forskning og analyser inden for dette område ved at støtte akademiske institutioner, foreninger, der er aktive inden for europæisk integration, og sammenslutninger, der forfølger mål af europæisk interesse, gennem Jean Monnet-aktionen
- (22) Samarbejde under programmet med civilsamfundsorganisationer inden for uddannelse, ungdom og idræt på nationalt og EU-plan er af stor betydning for at skabe en bred fornemmelse af ejerskab omkring strategier og politikker for livslang læring og for at tage civilsamfundet og dets interessenters idéer og bekymringer på alle niveauer i betragtning.
- (23) Kommissionens meddelelse af 18. januar 2011 med titlen «Udvikling af idrættens europæiske dimension» beskriver Kommissio-
- nens idéer til EU-foranstaltninger inden for idræt efter Lissabontraktatens ikrafttræden og stiller forslag til en liste over konkrete aktioner, som skal træffes af Kommissionen og medlemsstaterne med henblik på at fremme den europæiske identitet inden for idræt i tre bredt anlagte kapitler: idrættens rolle i samfundet, idrættens økonomiske dimension og idrættens organisering. Det er også nødvendigt at tage hensyn til idrættens, herunder oprindelige idrætsgrenes, merværdi og dens bidrag til Unionens kulturelle og historiske arv.
- (24) Det er navnlig nødvendigt at fokusere på breddeidræt og frivillighed inden for idræt, på grund af den vigtige rolle disse spiller for at fremme social inklusion, lige muligheder og sundhedsfremmende fysisk aktivitet.
- (25) Større gennemsigtighed og anerkendelse af kvalifikationer og kompetencer og øget accept af Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer bør bidrage til opbygningen af kvalitetsuddannelser og fremme mobiliteten i forbindelse med både livslang læring og beskæftigelsesformål i hele Unionen, både mellem lande og på tværs af sektorer. Hvis der gives adgang til metoder, praksis og teknologier, der anvendes i andre lande, vil det fremme beskæftigelsesegnetheden.
- (26) Med henblik herpå anbefales det, at der i udpræget grad gøres brug af Unionens fælles ramme for gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass) etableret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2241/2004/EF⁹, det europæiske kvalitets-sikringsregister for videregående uddannelser (EQAR), Den Europæiske Sammenslutning for Kvalitetssikringsorganisationer inden for Videregående Uddannelse (ENQA) etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/143/EF¹⁰, den europæiske referenceramme for kvalifikationer (EQF) for livslang læring etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008¹¹, det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddan-

⁹ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2241/2004/EF af 15. december 2004 om en samlet fællesskabsramme for større gennemsigtighed i kvalifikationer og kompetencer (Europass) (EUT L 390 af 31.12.2004, s. 6).

¹⁰ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/143/EF af 15. februar 2006 om yderligere europæisk samarbejde vedrørende kvalitetssikring inden for videregående uddannelser (EUT L 64 af 4.3.2006, s. 60).

- nelse (ECVET) etableret i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009¹² og den europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (EQAVET) under Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009¹³ og det europæiske meritoverførsels- og meritakkumuleringssystem (ECTS).
- (27) For at opnå større gennemslagskraft i kommunikationen til offentligheden og stærkere synergier mellem kommunikationsaktiviteter, der gennemføres på Kommissionens initiativ, bør de ressourcer, der tildeles kommunikationsaktiviteter i henhold til denne forordning, også medvirke til kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, såfremt disse vedrører denne forordnings overordnede mål.
- (28) Det er nødvendigt at sikre, at alle aktioner, der gennemføres inden for programmets rammer, har en europæisk merværdi, og at de supplerer medlemsstaternes aktiviteter i overensstemmelse med artikel 167, stk. 4, i TEUF, og andre aktiviteter, især aktiviteter inden for kultur og kommunikationsmedier, beskæftigelse, forskning og innovation, industri og virksomheder, samhørigheds- og udviklingspolitik samt udvidelsespolitik og initiativer, instrumenter og strategier på området for regionalpolitik og eksterne forbindelser.
- (29) Programmet er udformet med henblik på at have en positiv og bæredygtig indvirkning på politik og praksis inden for uddannelse, ungdom og idræt. Denne systemiske indvirkning bør nås ved hjælp af programmets forskellige aktioner og aktiviteter, som sigter mod at fremme ændringer på det institutionelle plan og som i givet fald fører til innovation på systemniveau. Individuelle projekter, hvortil der søges finansiel støtte fra programmet, er ikke forpligtet til at have nogen systemisk indvirkning som sådan. Det er det akkumulerede resultat af disse projekter, som bør bidrage til at opnå systemisk indvirkning.
- (30) Effektiv resultatforvaltning, herunder evaluering og overvågning, kræver udvikling af specifikke, målbare og realistiske resultatindikatorer, som kan måles over tid, og som afspejler foranstaltningens hensigtsmæssighed.
- (31) Kommissionen og medlemsstaterne bør optimere brugen af it og nye teknologier for at fremme adgangen til aktioner vedrørende uddannelse, ungdom og idræt. Dette kunne omfatte virtuel mobilitet, som bør supplere, men ikke erstatte, læringsmobilitet.
- (32) Denne forordning fastlægger en finansieringsramme for hele programmets varighed, der skal udgøre det primære referencebeløb, jf. punkt 17 i den interinstitutionelle aftale mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning¹⁴ for Europa-Parlamentet og Rådet under den årlige budgetprocedure.
- (33) Med henblik på at sikre kontinuitet i den fondsstøtte, der ydes efter programmet til organers funktion, bør Kommissionen i programmets indledende fase kunne betragte omkostninger, som er direkte forbundne med gennemførelsen af støttede aktiviteter, som berettigede til støtte, selv om de blev afholdt af modtageren, inden ansøgningen om tilskud var indgivet.
- (34) Der er et behov for at fastlægge de resultatkriterier, som fordelingen af budgetmidler mellem medlemsstaterne til tiltag, der forvaltes af de nationale agenturer, bør baseres på.
- (35) Lande, der kandiderer til tiltrædelse af Unionen, og de lande, der er medlemmer af Den Europæiske Frihandelssammenslutning (EFTA) og af Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde (EØS), kan deltage i Unionens programmer på grundlag af rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller tilsvarende aftaler.
- (36) Schweiz kan deltage i EU-programmer i medfør af en aftale, som skal indgås, mellem Unionen og dette land.
- (37) Enkeltpersoner fra et oversøisk land eller territorium (OLT) og de offentlige og/eller private kompetente organer og institutioner i et OLT kan deltage i programmerne i overensstemmelse med Rådets afgørelse 2001/822/EF¹⁵. Begrænsningerne ved den fjerne beliggenhed, der gælder regionerne i Unionens yderste periferi og i de oversøiske lande og

¹¹ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 23. april 2008 om etablering af den europæiske referenceramme for kvalifikationer for livslang læring (EUT C 111 af 6.5.2008, s. 1).

¹² Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om etablering af det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET) (EUT C 155 af 8.7.2009, s. 11).

¹³ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling af 18. juni 2009 om fastlæggelse af en europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelserne (EUT C 155 af 8.7.2009, s. 1).

¹⁴ EUT C 373 af 20.12.2013, s. 1

- territorier, bør tages i betragtning ved programmets gennemførelse.
- (38) Kommissionen og Unionens højtstående repræsentant for udenrigsanliggender og sikkerhedspolitik skitserede i deres fælles meddelelse af 25. maj 2011 om en ny tilgang til naboskabslande i forandring bl.a. målet om yderligere at lette naboskabslandes deltagelse i Unionens aktioner vedrørende mobilitet og kapacitetsopbygning inden for videregående uddannelse og åbne det fremtidige uddannelsesprogram for naboskabslande.
- (39) Unionens finansielle interesser bør beskyttes ved hjælp af forholdsmæssige foranstaltninger under hele udgiftscyklussen, herunder ved forebyggelse, opdagelse og efterforskning af uregelmæssigheder, inddrivelse af midler, der er gået tabt, udbetalt uretmæssigt eller anvendt forkert, og efter omstændighederne med sanktioner. Der er et stigende behov for finansiering af ekstern bistand fra Unionen, men Unionens økonomiske og budgetmæssige situation begrænser de ressourcer, der er til rådighed til en sådan bistand. Kommissionen bør derfor tilstræbe den mest effektive og bæredygtige udnyttelse af de tilgængelige ressourcer, især ved at anvende finansielle instrumenter med løftestangsvirkning.
- (40) For at fremme adgangen til programmet bør tilskuddene til mobilitetsstøtte til enkeltpersoner tilpasses leve- og opholdsomkostningerne i destinationslandet. Medlemsstaterne bør også tilskyndes til, i overensstemmelse med national lovgivning, at fritage disse tilskud fra eventuelle skatter og sociale afgifter. Samme fritagelse bør gælde for offentlige eller private organer, som yder sådan finansiell støtte til de berørte enkeltpersoner.
- (41) I henhold til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012¹⁶ kan frivilligt arbejde anerkendes som medfinansiering i form af bidrag i form af naturalier.
- (42) I sin meddelelse af 29. juni 2011 med titlen «Et budget for Europa 2020» understregede Kommissionen sit tilsagn om at forenkle Unionens finansiering. Oprettelsen af et samlet program for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt vil sikre betydelig forenkling, rationalisering og synergivirkning i forvaltningen af programmet. Gennemførelsen af programmet bør forenkles yderligere gennem anvendelse af tilskud i form af engangsbeløb, enhedsomkostningsbaserede tilskud eller faste tilskud samt gennem begrænsning af de formelle og administrative krav til støttemodtagere og medlemsstater.
- (43) En forbedring af gennemførelsen og kvaliteten af støtten bør være hovedprincipperne bag opfyldelsen af programmets mål, samtidig med at der sikres optimal udnyttelse af de finansielle ressourcer.
- (44) Det er vigtigt at sikre en forsvarlig økonomisk forvaltning af programmet og gennemførelsen heraf på en måde, der er så effektiv og brugervenlig som muligt, samtidig med at retssikkerheden og adgangen til programmet for alle deltagere garanteres.
- (45) For at sikre en hurtig reaktion på ændrede behov i hele programmets varighed bør beføjelsen til at vedtage retsakter delegeres til Kommissionen i overensstemmelse med artikel 290 i TEUF for så vidt angår bestemmelser vedrørende resultatkriterier og vedrørende yderligere aktioner, der forvaltes af de nationale agenturer. Det er navnlig vigtigt, at Kommissionen gennemfører relevante høringer under sit forberedende arbejde, herunder på ekspertniveau. Kommissionen bør i forbindelse med forberedelsen og udarbejdelsen af delegerede retsakter sørge for samtidig, rettidig og hensigtsmæssig fremsendelse af relevante dokumenter til Europa-Parlamentet og Rådet.
- (46) For at sikre ensartede betingelser for gennemførelsen af denne forordning bør Kommissionen tillægges gennemførelsesbeføjelser. Disse gennemførelsesbeføjelser bør udøves i overensstemmelse med Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011¹⁷.
- (47) Programmet bør dække tre forskellige områder, og det udvalg, der nedsættes i henhold til denne forordning, bør behandle både horizontale og sektorspecifikke spørgsmål. Det er medlemsstaternes opgave at sikre, at de sender de relevante repræsentanter til at deltage i møder i udvalget i overensstemmelse

¹⁵ Rådets afgørelse 2001/822/EF af 27. november 2001 om de oversøiske landes og territoriers associering med Det Europæiske Fællesskab («associeringsafgørelsen») (EFT L 314 af 30.11.2001, s. 1).

¹⁶ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 af 25. oktober 2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget og om ophævelse af Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 (EUT L 298 af 26.10.2012, s. 1).

¹⁷ Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 182/2011 af 16. februar 2011 om de generelle regler og principper for, hvordan medlemsstaterne skal kontrollere Kommissionens udøvelse af gennemførelsesbeføjelser (EUT L 55 af 28.2.2011, s. 13).

med punkterne på dagsordenen, og formanden for udvalgets opgave at sikre, at det klart fremgår af mødedagsordener, hvilken eller hvilke sektorer der er omfattet, og hvilke emner i den enkelte sektor der skal drøftes på hvert møde. Hvor det er relevant, og i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden og på ad hoc-basis, bør det være muligt at indbyde eksterne eksperter, herunder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, til at deltage i udvalgmøderne som observatører.

- (48) Der bør sikres en korrekt afslutning af programmet, navnlig med hensyn til videreførelsen af flerårige forvaltningsforanstaltninger, f.eks. finansiering af teknisk og administrativ bistand. Fra den 1. januar 2014 bør den tekniske og administrative bistand om nødvendigt sikre, at aktioner, som endnu ikke er afsluttet ved udgangen af 2013 under de foregående programmer, fortsat kan forvaltes.
- (49) Målet for denne forordning, nemlig at etablere programmet, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne på grund af dets omfang og virkninger men kan bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor vedtage foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå dette mål.
- (50) Afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF bør derfor ophæves.
- (51) For at sikre kontinuiteten i den fondsstøtte, der ydes under programmet, bør denne forordning finde anvendelse fra den 1. januar 2014. Af hastende årsager bør denne forordning træde i kraft snarest muligt efter dens offentliggørelse i Den Europæiske Unions Tidende —

Vedtaget denne forordning:

Kapitel I

Almindelige bestemmelser

Artikel 1

Programmets anvendelsesområde

1. Ved denne forordning oprettes et program for Unionens indsats på området uddan-

nelse, ungdom og idræt med titlen «Erasmus+» («programmet»).

2. Programmet gennemføres for perioden fra 1. januar 2014 til 31. december 2020.
3. Programmet omfatter følgende områder under overholdelse af strukturerne og de specifikke behov i medlemsstaternes forskellige sektorer:
 - a) uddannelse på alle niveauer i et livslang læring-perspektiv, herunder skoleuddannelse (Comenius), videregående uddannelse (Erasmus), videregående uddannelse på internationalt plan (Erasmus Mundus), erhvervsrettet uddannelse (Leonardo da Vinci) og voksenuddannelse (Grundtvig)
 - b) ungdom (Aktive unge), især i forbindelse med ikke-formel og uformel læring
 - c) idræt, navnlig breddeidræt.
4. Programmet omfatter en international dimension, der skal støtte Unionens optræden udadtil, herunder dens udviklingsmål, gennem et samarbejde mellem Unionen og partnerlande.

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- 1) «livslang læring»: al almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ikke-formel læring og uformel læring, som man deltager i gennem hele livet, og som resulterer i øget viden, øgede kvalifikationer og øgede kompetencer eller deltagelse i samfundet set i et personligt, samfundsmæssigt, kulturelt, socialt og/eller beskæftigelsesmæssigt perspektiv, herunder udbydelse af rådgivnings- og vejledningstjenester
- 2) «ikke-formel læring»: læring, der finder sted gennem planlagte aktiviteter (i form af mål for og tid afsat til læring), hvor en form for støtte til læring er til stede (f.eks. et forhold mellem elev og lærer), men som ikke er en del af det formelle uddannelsessystem
- 3) «uformel læring»: læring som følge af daglige aktiviteter i forbindelse med arbejde, familie og fritid, som ikke er tilrettelagt eller struktureret hvad angår mål, tid eller støtte til læring; den kan være utilsigtet set fra den lærendes perspektiv
- 4) «struktureret dialog»: dialog med unge og ungdomsorganisationer, der tjener som forum for fortløbende fælles overvejelse af prioriteterne for, gennemførelsen af og

- opfølgingen på det europæiske samarbejde på ungdomsområdet
- 5) «tværnational»: enhver foranstaltning, der – medmindre andet er anført – involverer mindst to programlande, som omhandlet i artikel 24, stk. 1
 - 6) «international»: enhver foranstaltning, der involverer mindst ét programland og mindst ét tredjeland («partnerland»)
 - 7) «læringsmobilitet»: at flytte fysisk fra bopælslandet til et andet land for at gennemføre studier, kurser eller ikke-formel eller uformel læring; dette kan ske i form af praktikophold, lærlingeuddannelse, udvekslingsophold for unge, frivilligt arbejde eller for at undervise eller deltage i en faglig udviklingsaktivitet og kan omfatte forberedende aktiviteter, såsom kurser i værtslandets sprog, såvel som afsender- og værtsaktiviteter samt opfølgingsaktiviteter
 - 8) «samarbejde for innovation og udveksling af god praksis»: tværnationale og internationale samarbejdsprojekter, der involverer organisationer inden for almen uddannelse, erhvervsuddannelse og/eller ungdom, og som kan omfatte andre organisationer
 - 9) «støtte til politisk reform»: enhver type aktivitet, der har til formål at støtte og fremme moderniseringen af uddannelsessystemer samt at yde støtte til udviklingen af europæisk ungdomspolitik gennem den politiske samarbejdsproces mellem medlemsstaterne, navnlig den åbne koordinationsmetode og den strukturerede dialog med unge mennesker
 - 10) «virtuel mobilitet»: et sæt af aktiviteter støttet af informations- og kommunikationsteknologi, herunder e-læring, der er tilrettelagt på institutionelt plan, som tilvejebringer eller fremmer tværnationale og/eller internationale samarbejds erfaringer i forbindelse med undervisning og/eller læring
 - 11) «personale»: personer, der på enten fagligt eller frivilligt grundlag deltager i uddannelse eller ikke-formel læring for unge og kan omfatte professorer, lærere, herunder erhvervslærere og andre undervisere, skoleledere, ungdomsarbejdere og administrativt personale
 - 12) «ungdomsarbejder»: en ansat eller frivillig, der deltager i ikke-formel læring, og som støtter unge mennesker i deres personlige socialpædagogiske og faglige udvikling
 - 13) «unge»: personer i alderen 13-30 år
 - 14) «videregående uddannelsesinstitution» :
 - a) enhver type videregående uddannelsesinstitution, som i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis tilbyder anerkendte uddannelser eller andre anerkendte kvalifikationer på videregående niveau, uanset hvorledes denne institution benævnes
 - b) enhver type videregående uddannelsesinstitution, som i overensstemmelse med national lovgivning eller praksis tilbyder erhvervsuddannelse på videregående niveau
 - 15) «fælles grader»: en integreret uddannelse, der tilbydes af mindst to videregående uddannelsesinstitutioner, og som resulterer i et enkelt eksamensbevis, der udstedes og underskrives i fællesskab af alle de deltagende institutioner, og som anerkendes officielt i de lande, hvor de deltagende institutioner er beliggende
 - 16) «dobbelte eller flere grader» : en uddannelse, der tilbydes af mindst to videregående uddannelsesinstitutioner, hvor den studerende efter færdiggørelse af uddannelsen modtager et separat eksamensbevis fra hver deltagende institution
 - 17) «ungdomsaktivitet»: aktivitet uden for skolen (f.eks. udveksling af unge eller frivilligt arbejde eller oplæring af unge), som en ung gennemfører enten individuelt eller i en gruppe, navnlig gennem ungdomsorganisationer, og som er kendetegnet ved en ikke-formel læringstilgang
 - 18) «partnerskab»: en aftale indgået mellem en gruppe af institutioner og/eller organisationer i forskellige programlande med det formål at gennemføre fælles europæiske aktiviteter inden for uddannelse, ungdom og idræt eller etablere et formelt eller uformelt netværk inden for et relevant område, såsom fælles læringsprojekter for elever og deres lærere i form af udveksling af klasser og individuel mobilitet i længere perioder, intensive programmer inden for højere uddannelse og samarbejde mellem regionale og lokale myndigheder for at fremme interregionalt, herunder grænseoverskridende, samarbejde; det kan udvides til at omfatte institutioner og/eller organisationer fra partnerlande med det formål at styrke kvaliteten af partnerskabet
 - 19) «nøglekompetencer»: det grundlæggende sæt af viden, kvalifikationer og holdninger, som alle har brug for i forbindelse med indfrielse af personligt potentiale og udvikling,

aktivt medborgerskab, social inklusion og beskæftigelse, som anført i Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF¹⁸;

- 20) «åben koordinationsmetode» eller (OMC): mellemstatslig metode, der danner ramme for samarbejdet mellem medlemsstaterne, hvis nationale politikker på den måde kan rettes mod visse fælles mål; i forbindelse med dette program anvendes den åbne koordinationsmetode på området almen uddannelse, erhvervsuddannelse og ungdom
- 21) «Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer»: instrumenter, der hjælper interessenterne med at forstå, påskønne og anerkende læringsresultater og kvalifikationer i hele Unionen
- 22) «naboskabslande»: lande og territorier, der er omfattet af den europæiske naboskabspolitik
- 23) «dobbelts karriere»: kombinationen af idræts-træning på højt niveau med uddannelse eller arbejde
- 24) «breddeidræt»: organiseret idræt, der udøves af amatøridrætsudøvere på lokalt niveau, og idræt for alle.

Artikel 3

Europæisk merværdi

1. Under programmet ydes der alene støtte til aktioner og aktiviteter, som skaber en potentiel europæisk merværdi, og som bidrager til at nå det i artikel 4 nævnte generelle mål.
2. Den europæiske merværdi af programmets aktioner og aktiviteter sikres navnlig gennem deres:
 - a) tværnationale karakter, navnlig med hensyn til mobilitet og samarbejde med henblik på at opnå en bæredygtig systemisk indvirkning
 - b) komplementaritet og synergi med andre programmer og politikker på nationalt plan, EU-plan og internationalt plan
 - c) bidrag til en effektiv udnyttelse af Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer.

Artikel 4

Programmets generelle mål

Programmet skal bidrage til opfyldelse af:

- a) målene i Europa 2020-strategien, herunder det overordnede uddannelsesmål
- b) målene i strategirammen for det europæiske samarbejde på uddannelsesområdet («ET 2020»), herunder de tilsvarende benchmarks
- c) den bæredygtige udvikling af partnerlande inden for videregående uddannelse
- d) de overordnede mål for de fornyede rammer for det europæiske samarbejde på ungdoms-området (2010-2018)
- e) målet om at udvikle den europæiske dimension inden for idræt, navnlig breddeidræt, i overensstemmelse med Unionens arbejdsplan for sport, og
- f) fremme af europæiske værdier i overensstemmelse med artikel 2 i traktaten om Den Europæiske Union.

Kapitel II

Uddannelse

Artikel 5

Specifikke mål

1. I overensstemmelse med programmets generelle mål, som fastlagt i artikel 4, navnlig målene i ET 2020, samt til støtte for bæredygtig udvikling af partnerlande inden for videregående uddannelse forfølger programmet følgende specifikke mål på uddannelsesområdet:
 - a) at forbedre niveauet af nøglekompetencer og -kvalifikationer, særlig med hensyn til deres relevans for arbejdsmarkedet og deres bidrag til et sammenhængende samfund, navnlig gennem øgede muligheder for læringsmobilitet og gennem styrket samarbejde mellem uddannelsesverdenen og arbejdslivet
 - b) at fremme forbedringer af kvalitet, innovation, ekspertise og internationalisering blandt uddannelsesinstitutioner, navnlig gennem forbedret tværnationalt samarbejde mellem uddannelsesudbydere og andre interessenter
 - c) at fremme udviklingen af og øge kendskabet til et europæisk område for livslang læring, som skal supplere politiske reformer på nationalt plan og støtte moderniseringen af uddannelsessystemer, navnlig gennem styrket politisk samarbejde, bedre

¹⁸ Europa-Parlamentets og Rådets henstilling 2006/962/EF af 18. december 2006 om nøglekompetencer for livslang læring (EUT L 394 af 30.12.2006, s. 10).

- anvendelse af Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer og udbredelse af god praksis
- d) at fremme den internationale dimension af uddannelse, navnlig gennem samarbejde mellem erhvervsrettede og videregående uddannelsesinstitutioner i Unionen og partnerlande, ved at gøre europæiske videregående uddannelsesinstitutioner mere attraktive og støtte Unionens optræden udadtil, herunder udviklingsmålene, gennem fremme af mobiliteten og samarbejdet mellem videregående uddannelsesinstitutioner i Unionen og partnerlande og målrettet kapacitetsopbygning i partnerlande
 - e) at forbedre sprogundervisningen og sprogindlæringen og at fremme Unionens brede sproglige mangfoldighed og interkulturelle bevidsthed
 - f) at fremme høj kvalitet i undervisnings- og forskningsaktiviteter i europæisk integration gennem Jean Monnet-aktiviteterne på verdensplan, jf. artikel 10.
2. Med henblik på evaluering af programmet opstilles der i bilag I målbare og relevante indikatorer for de i stk. 1 omhandlede specifikke mål.

Artikel 6

Programmets aktioner

1. Programmets mål forfølges gennem følgende typer aktioner på området for uddannelse:
 - a) den enkeltes læringsmobilitet
 - b) samarbejde for innovation og udveksling af god praksis, og
 - c) støtte til politisk reform.
2. De specifikke Jean Monnet-aktiviteter er beskrevet i artikel 10.

Artikel 7

Den enkeltes læringsmobilitet

1. Den enkeltes læringsmobilitet støtter følgende aktiviteter i de i artikel 24, stk. 1, omhandlede programlande:
 - a) mobilitet for studerende på alle niveauer af videregående uddannelser og for studerende, lærlinge og elever i erhvervsuddannelserne. Denne mobilitet kan være i form af studier ved en partnerinstitution eller praktikophold eller ved at opnå erfaring som lærling, assistent eller praktikant i udlandet. Mobilitet på kandidatniveau kan

støttes gennem den i artikel 20 omhandlede studielånsgarantifacilitet

- b) mobilitet for personale inden for de i artikel 24, stk. 1, omhandlede programlande. Denne mobilitet kan være i form af undervisning eller assistentjob eller deltagelse i faglige udviklingsaktiviteter i udlandet.
2. Under denne aktion ydes der også støtte til den internationale mobilitet for studerende og personale til og fra partnerlande, hvad angår videregående uddannelse, herunder mobilitet tilrettelagt på grundlag af fælles eller dobbelte/flere grader af høj kvalitet eller fælles forslagsindkaldelser.

Artikel 8

Samarbejde for innovation og udveksling af god praksis

1. Under samarbejde for innovation og udveksling af god praksis støttes følgende:
 - a) strategiske partnerskaber mellem organisationer og/eller institutioner, som er involveret i uddannelse eller andre relevante sektorer med henblik på at udvikle og gennemføre fælles initiativer og fremme peerlæring og udveksling af erfaring
 - b) partnerskaber mellem arbejdslivet og uddannelsesinstitutioner i form af:
 - videnalliancer mellem især videregående uddannelsesinstitutioner og arbejdslivet, der tager sigte på at fremme kreativitet, innovation, arbejdsbaseret læring og iværksætterånd ved at tilbyde relevante læringsmuligheder, herunder udvikling af nye læseplaner og pædagogiske tilgange
 - alliancer vedrørende sektorspecifikke kvalifikationer mellem udbydere af uddannelse og arbejdslivet, der tager sigte på at øge beskæftigelsesegnethed, bidrage til at skabe nye sektorspecifikke eller tværsektorielle læseplaner, udvikle innovative former for erhvervsrettet uddannelse og anvende Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer i praksis
 - c) it-platformer, herunder især eTwinning, som omfatter alle uddannelsessektorer, og som muliggør peerlæring, virtuel mobilitet, udveksling af god praksis og åbning af adgang for deltagere fra naboskabslande.
2. Under denne aktion ydes der også støtte til udvikling, kapacitetsopbygning, regional integration, videnudveksling og moderniserings-

processer gjennom internasjonale partnerskaber mellom videregående uddannelsesinstitutioner i Unionen og i partnerlande, navnlig med hensyn til peerlæring og fælles uddannelsesprosjekter samt gjennom fremme af regionalt samarbejde og nationale informationskontorer, navnlig med nabo-kabslande.

Artikel 9

Støtte til politisk reform

1. Støtte til politisk reform omfatter aktiviteter iværksat på EU-plan i relation til:
 - a) gennemførelsen af Unionens politiske dagsorden for uddannelse i forbindelse med den åbne koordinationsmetode samt Bologna- og Københavnprocesserne
 - b) gennemførelse i programlandene af Unionens gennemsigtigheds- og anerkendelsesværktøjer, navnlig Unionens fælles ramme for åbenhed i kvalifikationer og kompetencer (Europass), den europæiske ramme for kvalifikationer (EQF), det europæiske meritoverførsels- og meritakkumulerings-system (ECTS), det europæiske meritoverførselssystem for erhvervsuddannelse (ECVET), den europæisk referenceramme for kvalitetssikring af erhvervsuddannelse (EQAVET), det europæiske kvalitetssikringsregister for videregående uddannelser (EQAR) og Den Europæiske Sammenlutning for Kvalitetssikringsorganisationer inden for Videregående Uddannelse (ENQA) og tilvejebringelse af støtte til EU-dækkende netværk og europæiske ikke-statslige organisationer (ngo'er), som er aktive på uddannelsesområdet
 - c) politisk dialog med relevante europæiske interessenter på uddannelsesområdet
 - d) NARIC, Eurydice- og Euroguidance-netværket samt nationale Europass-centre.
2. Under denne aktion ydes der også støtte til politisk dialog med partnerlande og internationale organisationer.

Artikel 10

Jean Monnet-aktiviteter

Jean Monnet-aktiviteterne har til formål at:

- a) fremme undervisning og forskning i europæisk integration i hele verden blandt sagkyndige akademikere, studerende og borgere, navnlig gennem oprettelsen af Jean Monnet-professorater og andre akademiske aktiviteter og gennem bistand til andre

videnopbygningsaktiviteter på videregående uddannelsesinstitutioner

- b) støtte aktiviteter, der gennemføres af akademiske institutioner eller sammenslutninger på området europæiske integrationsstudier, og støtte et Jean Monnet-kvalitetsmærke
- c) støtte følgende institutioner, der forfølger et mål af europæisk interesse:
 - i) Det Europæiske Universitetsinstitut, Firenze
 - ii) Europakollegiet (afdelingerne i Brugge og Natolin)
 - iii) Det Europæiske Institut for Offentlig Administration (EIPA), Maastricht
 - iv) Det Europæiske Retsakademi, Trier
 - v) Det Europæiske Agentur for Udvikling af Undervisning af Personer med Særlige Behov, Odense
 - vi) Det Internationale Center for Europæisk Uddannelse (CIFE), Nice
- d) fremme politisk debat og udveksling mellem den akademiske verden og politikerne om Unionens politiske prioriteter.

Kapitel III

Ungdom

Artikel 11

Specifikke mål

1. I overensstemmelse med programmets generelle mål, som fastlagt i artikel 4, navnlig målene i de nye rammer for det europæiske samarbejde på ungdomsområdet (2010-2018), forfølger programmet følgende specifikke mål:
 - a) at forbedre niveauet af nøglekompetencer og -kvalifikationer hos unge, herunder dem, der har færre muligheder, samt fremme deltagelse i det demokratiske liv i Europa og på arbejdsmarkedet, aktivt medborgerskab, interkulturel dialog, social inklusion og solidaritet, især gennem øgede muligheder for læringsmobilitet for unge, ungdomsarbejdere eller ungdomsorganisationer og ungdomsledere, og gennem styrkede forbindelser mellem ungdomsområdet og arbejdsmarkedet
 - b) fremme af kvalitetsforbedringer i ungdomsarbejdet, navnlig gennem øget samarbejde mellem organisationer på ungdomsområdet og/eller andre interessenter
 - c) at supplere de politiske reformer på lokalt, regionalt og nationalt plan og at støtte udviklingen af viden og evidensbaseret

ungdomspolitik og anerkendelse af ikke-formel og uformel læring, navnlig gennem styrket politisk samarbejde, bedre anvendelse af Unionens gennemsigtheds- og anerkendelsesværktøjer og udbredelse af god praksis

- d) at forbedre den internationale dimension af aktiviteter på ungdomsområdet og at udbygge ungdomsarbejders og ungdomsorganisationers rolle som støttestrukturer for unge i komplementaritet med Unionens optræden udadtil, navnlig gennem fremme af mobiliteten og samarbejdet mellem Unionen og interessenter i partnerlande og internationale organisationer og gennem målrettet kapacitetsopbygning i partnerlande.
2. Med henblik på evaluering af programmet opstilles der i bilag I målbare og relevante indikatorer for de i stk. 1 omhandlede specifikke mål.

Artikel 12

Programmets aktioner

Programmets mål forfølges gennem følgende typer aktioner:

- a) den enkeltes læringsmobilitet
- b) samarbejde for innovation og udveksling af god praksis
- c) støtte til politisk reform.

Artikel 13

Den enkeltes læringsmobilitet

1. Under den enkeltes læringsmobilitet støttes følgende:
 - a) mobilitet for unge inden for ikke-formelle og uformelle læringsaktiviteter mellem programlandene: en sådan mobilitet kan tage form af udvekslingsophold for unge og frivilligt arbejde via den europæiske volontørtjeneste for unge samt innovative aktiviteter, der bygger på eksisterende bestemmelser om mobilitet
 - b) mobilitet for personer, der er aktive inden for ungdomsarbejde eller ungdomsorganisationer, og ungdomsledere; en sådan mobilitet kan tage form af uddannelses- og netværkssamarbejdsaktiviteter.
2. Denne aktion støtter også unges mobilitet og mobilitet blandt personer, der er aktive i ungdomsarbejde eller ungdomsorganisationer, og ungdomsledere til og fra partnerlande, navnlig naboskabslande.

Artikel 14

Samarbejde for innovation og udveksling af god praksis

1. Under samarbejde for innovation og udveksling af god praksis støttes følgende:
 - a) strategiske partnerskaber, der sigter mod at udvikle og gennemføre fælles initiativer, herunder ungdomsinitiativer og medborgerskabsprojekter, der fremmer aktivt medborgerskab, social innovation, deltagelse i det demokratiske liv og iværksætterånd gennem peerlæring og udveksling af erfaring
 - b) it-platforme på ungdomsområdet, som muliggør peerlæring, videnbaseret ungdomsarbejde, virtuel mobilitet og udveksling af god praksis.
2. Under dette tiltag ydes der endvidere støtte til udvikling, kapacitetsopbygning og videnudveksling gennem partnerskaber mellem organisationer i programlande og partnerlande, navnlig gennem peerlæring.

Artikel 15

Støtte til politisk reform

1. Støtte til politisk reform omfatter aktiviteter i relation til:
 - a) gennemførelse af Unionens politiske dagsorden på ungdomsområdet ved hjælp af den åbne koordinationsmetode
 - b) gennemførelse i programlandene af Unionens gennemsigtheds- og anerkendelsesværktøjer, navnlig Youthpass, og støtte til EU-dækkende netværk og europæiske ungdoms-ngo'er
 - c) politik-dialog med de relevante europæiske interessenter og struktureret dialog med unge
 - d) det europæiske ungdomsforum, ressourcetre for udvikling af ungdomsarbejde og Eurodesk-netværket.
2. Under denne aktion ydes der også støtte til politisk dialog med partnerlande og internationale organisationer.

Kapitel IV

Idræt

Artikel 16

Specifikke mål

1. I overensstemmelse med programmets generelle mål, som fastlagt i artikel 4, og Unio-

nens arbejdsplan for sport fokuserer programmet navnlig på breddeidrætten og omfatter følgende specifikke mål:

- a) at håndtere grænseoverskridende trusler mod idrættens integritet, såsom doping, aftalt spil og vold samt alle former for intolerance og diskrimination
 - b) at fremme og støtte god forvaltning inden for idræt og dobbelte karrierer for idrætsudøvere
 - c) at fremme frivillige aktiviteter inden for idræt samt social inklusion, lige muligheder og bevidsthed om vigtigheden af sundhedsfremmende fysisk aktivitet gennem øget deltagelse i og lige adgang til idræt for alle.
2. Med henblik på evaluering af programmet opstilles der i bilag I målbare og relevante indikatorer for de i stk. 1 omhandlede specifikke mål.

Artikel 17

Aktivitet

1. Målene vedrørende samarbejde forfølges gennem følgende tværnationale aktiviteter, som navnlig skal fokusere på breddeidrætten:
 - a) støtte til samarbejdende partnerskaber
 - b) støtte til europæiske idrætsarrangementer uden gevinst for øje, som inddrager flere programlande og bidrager til de mål, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1, litra c)
 - c) støtte til styrkelse af videnbasen til udformning af politikker
 - d) dialog med relevante europæiske interessenter.
2. Til de i stk. 1 omhandlede aktiviteter kan søges opnået supplerende finansiering fra tredjeparter, som f.eks. private virksomheder.

Kapitel V

Finansielle bestemmelser

Artikel 18

Budget

1. Finansieringsrammen for gennemførelsen af programmet fra den 1. januar 2014 er fastsat til 14774524000 EUR i løbende priser.
De årlige bevillinger godkendes af Europa-Parlamentet og Rådet inden for den flerårige finansielle ramme.

2. Det i stk. 1 nævnte beløb tildeles til programmets aktioner, som følger, med en fleksibilitetsmargen, der ikke overstiger 5 % af hvert af de tildelte beløb:

- a) 77,5 % til uddannelse, hvoraf følgende minimumstildelinger afsættes:
 - i) 43 % til videregående uddannelse, hvilket repræsenterer 33,3 % af det samlede budget
 - ii) 22 % til erhvervsuddannelse, hvilket repræsenterer 17 % af det samlede budget
 - iii) 15 % til skoleuddannelse, hvilket repræsenterer 11,6 % af det samlede budget
 - iv) 5 % til voksenuddannelse, hvilket repræsenterer 3,9 % af det samlede budget
 - b) 10 % til unge
 - c) 3,5 % til studielånsгарantifaciliteten
 - d) 1,9 % til Jean Monnet
 - e) 1,8 % til idræt, hvoraf ikke mere end 10 % til den aktivitet, der er nævnt i artikel 17, stk. 1, litra b)
 - f) 3,4 % til driftstilskud til nationale agenturer, og
 - g) 1,9 % til dækning af administrationsudgifter.
3. Af de tildelinger, der er omhandlet i stk. 2, litra a) og b), skal mindst 63 % tildeles til den enkeltes læringsmobilitet, mindst 28 % til samarbejde for innovation og udveksling af god praksis og 4,2 % til støtte til politisk reform.
 4. Ud over den i stk. 1 anførte finansieringsramme og for at fremme den internationale dimension inden for videregående uddannelse tildeles supplerende støtte som fastsat i de forskellige instrumenter for samarbejdet udadtil (instrumentet for udviklingssamarbejde (DCI), det europæiske naboskabsinstrument (ENI), partnerskabsinstrumentet for samarbejde med tredjelande (PI) og instrumentet til førtiltrædelsesbistand (Ipa)) til aktioner vedrørende læringsmobilitet til eller fra partnerlande og vedrørende samarbejde og politisk dialog med myndigheder, institutioner og organisationer fra disse lande. Denne forordning finder anvendelse på anvendelsen af disse midler, samtidig med at der sikres overensstemmelse med de respektive forordninger, der regulerer disse eksterne instrumenter og, for så vidt angår DCI, også opfyldelse af kriterierne for officiel udviklingsbistand som fastsat af OECD's Komité for Udviklingsbistand.

Finansieringen stilles til rådighed gennem to flerårige tildelinger, der dækker hhv. de før-

ste fire år og de resterende tre år. Tildelingen af denne finansiering fastlægges i den flerårige vejledende programmering for de eksterne instrumenter, der er omhandlet i første afsnit, i overensstemmelse med de fastlagte behov og prioriteringer for de pågældende lande. Samarbejde med partnerlande kan, hvor det er relevant, baseres på supplerende bevillinger fra disse lande, som tilvejebringes efter procedurer, der aftales med dem.

De mobilitetsaktioner for studerende og undervisere mellem programlande og partnerlande, der er finansieret via tildelingen fra DCI, skal fokusere på områder, der er relevante for inklusiv og bæredygtig udvikling i udviklingslandene.

5. Bevillingerne til programmet kan også dække udgifter til forberedende aktiviteter, tilsyns-, kontrol-, revisions- og evalueringsaktiviteter, som er nødvendige for forvaltningen af programmet og for at nå dets mål, herunder navnlig undersøgelser, ekspertmøder og informations- og kommunikationsaktioner, såsom kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, for så vidt de angår denne forordnings generelle mål, udgifter i forbindelse med it, der fokuserer på informationsbehandling og -udveksling, samt alle andre udgifter til teknisk og administrativ bistand, som Kommissionen afholder i forbindelse med forvaltningen af programmet.
6. Bevillingerne kan også anvendes til udgifter til teknisk og administrativ bistand i forbindelse med sikring af overgangen mellem programmet og de foranstaltninger, der vedtages i medfør af afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF og nr. 1298/2008/EF. Om nødvendigt kan der afsættes bevillinger i budgettet efter 2020 til dækning af lignende udgifter for at muliggøre forvaltning af aktioner og aktiviteter, som ikke er afsluttet den 31. december 2020.
7. De midler til enkeltes læringsmobilitet, jf. artikel 6, stk. 1, litra a), og artikel 12, litra a), der skal forvaltes af et nationalt agentur eller nationale agenturer («nationalt agentur»), tildeles på grundlag af befolkningens størrelse og leveomkostningerne i medlemsstaten, afstanden mellem medlemsstaternes hovedstæder samt resultater. Resultatparameteret tegner sig for 25 % af de samlede midler i henhold til kriterierne i stk. 8 og 9. For så vidt angår strategiske partnerskaber jf. artikel 8, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra

a), der skal udvælges og forvaltes af et nationalt agentur, tildeles midlerne på grundlag af kriterier, som defineres af Kommissionen efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3. Disse formler skal så vidt muligt være neutrale med hensyn til medlemsstaternes forskellige uddannelsessystemer, skal undgå betydelige reduktioner i det årlige budget, medlemsstaterne tildeles fra år til år, og skal begrænse uforholdsmæssigt store ubalancer i de tildelte tilskud mest muligt.

8. Tildeling af midler baseret på resultater finder anvendelse for at effektiv anvendelse af ressourcer fremmes. Kriterierne til måling af resultater baseres på de senest tilgængelige data og fokuserer navnlig på:
 - a) det årlige resultatniveau, og
 - b) det årlige betalingsniveau.
9. Tildelingen af midler for 2014 baseres på de senest tilgængelige data om gennemførte aktioner og anvendelsen af budgettet under programmet for Livslang læring, programmet Aktive unge og Erasmus Mundus-programmet indtil og med den 31. december 2013.
10. Programmet kan yde støtte gennem specifikke innovative finansieringsmetoder, navnlig som omhandlet i artikel 20.

Artikel 19

Specifikke finansieringsmetoder

1. Kommissionen gennemfører Unionens finansielle støtte i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
2. Kommissionen kan udsende fælles forslagsindkaldelser med partnerlande eller deres organisationer og agenturer med henblik på at finansiere projekter på grundlag af modsvarende midler. Projekter kan vurderes og udvælges gennem fælles evaluerings- og udvælgelsesprocedurer, som aftales mellem de involverede finansierende organer i overensstemmelse med principperne i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
3. Offentlige organer såvel som skoler, videregående uddannelsesinstitutioner og organisationer inden for almen uddannelse, erhvervsuddannelse, ungdom og idræt, der har modtaget over 50 % af deres årlige indtægter via offentlige kilder i løbet af de foregående to år, betragtes som værende i besiddelse af den finansielle, faglige og administrative kapacitet til at gennemføre aktiviteter under programmet. Det kræves

ikke, at de fremlægger yderligere dokumentation som bevis for denne kapacitet.

4. Som undtagelse fra artikel 130, stk. 2 i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og i behørigt begrundede tilfælde, kan Kommissionen betragte omkostninger, der er direkte forbundet med gennemførelsen af støttede aktiviteter og afholdt i de første seks måneder af 2014, som tilskudsberettigede fra den 1. januar 2014, selv om de blev afholdt af støttemodtageren, inden ansøgningen om tilskud blev indgivet.
5. Det i artikel 137, stk. 1, litra c), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, anførte beløb gælder ikke for finansiel støtte til læringsmobilitet, som tildeles enkeltpersoner.

Artikel 20

Studielånsgarantifacilitet

1. Studielånsgarantifaciliteten tilvejebringer delgarantier til finansielle formidlere for lån på de gunstigst mulige vilkår til studerende, der gennemfører et videregående uddannelsesprograms andet trin, f.eks. en kandidatgrad, på en anerkendt videregående uddannelsesinstitution i et programland, som omhandlet i artikel 24, stk. 1, som hverken er deres bopælsland eller det land, hvor de modtog de kvalifikationer, der gav adgang til kandidatuddannelsen.
2. Garantier udstedt gennem studielånsgarantifaciliteten omfatter nye mulige studielån på op til højst 12000 EUR for et etårigt program, og op til 18000 EUR for et toårigt program, eller tilsvarende i lokal valuta.
3. Forvaltningen af studielånsgarantifaciliteten på EU-plan overdrages til Den Europæiske Investeringsfond (EIF) i overensstemmelse med forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 på grundlag af en uddelegeringsaftale med Kommissionen, der fastlægger de detaljerede bestemmelser og krav til gennemførelsen af studielånsgarantifaciliteten og parternes respektive forpligtelser. På dette grundlag indgår EIF aftaler med finansielle formidlere, såsom banker, nationale og/eller regionale studielånsinstitutioner eller andre anerkendte finansielle institutioner, og bestræber sig på at vælge en finansiel formidler fra hvert programland med henblik på at sikre, at studerende fra alle programlande har adgang til studielånsgarantifaciliteten på en sammenhængende og ikke-diskriminerende måde.

4. Teknisk information om studielånsgarantifacilitetens funktionsmåde er indeholdt i Bilag II.

Kapitel VI

Resultater og formidling

Artikel 21

Overvågning og evaluering af effektivitet og resultater

1. Kommissionen overvåger og rapporterer regelmæssigt i samarbejde med medlemsstaterne regelmæssigt om effektiviteten og resultaterne af programmet målt i forhold til dets mål med særlig hensyntagen til:
 - a) den europæiske merværdi, jf. artikel 3
 - b) fordelingen af midler i forbindelse med uddannelses- og ungdomssektorerne, med henblik på ved programmets afslutning at sikre en tildeling af midler, der garanterer en bæredygtig systemisk indvirkning
 - c) brugen af de midler, der stammer fra de eksterne instrumenter, der er omhandlet i artikel 18, stk. 4, og deres bidrag til de respektive mål og principper for disse instrumenter.
2. Ud over at foretage dens løbende overvågningsaktiviteter, forelægger Kommissionen en midtvejsevalueringsrapport senest den 31. december 2017 med henblik på at vurdere de truffe foranstaltningers effektivitet med hensyn til at nå programmets mål, og på at vurdere programmets effektivitet og dets europæiske merværdi, eventuelt ledsaget af et forslag til ændring af denne forordning. Midtvejsevalueringsrapporten skal omhandle mulighederne for forenkling af programmet, den interne og eksterne samholdighed, dets måls fortsatte relevans og de truffe foranstaltningers bidrag til opfyldelse af Europa 2020-strategien. I evalueringen tages der ligeledes hensyn til resultaterne af en evaluering af den langsigtede virkning af de foregående programmer (Livslang læring, Aktive unge, Erasmus Mundus og andre programmer vedrørende videregående uddannelse på internationalt plan).
3. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget den i stk. 2 nævnte midtvejsevalueringsrapport.
4. Uanset kravene i kapitel VII og de nationale agenturers forpligtelser som omhandlet i artikel 28 skal medlemsstaterne senest den

30. juni 2017 indsende en rapport til Kommissionen om programmets gjennomførelse og indvirkning på deres respektive områder.
5. Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet, Rådet, Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en endelig evaluering af programmet senest den 30. juni 2022.

Artikel 22

Kommunikation og formidling

1. Kommissionen varetager i samarbejde med medlemsstaterne formidlingen af information, presseomtale og opfølgning med hensyn til alle aktioner og aktiviteter, hvortil der ydes støtte under programmet, og formidling af resultater af de tidligere programmer for Livslang læring, Aktive unge og Erasmus Mundus.
2. Modtagere af tilskud til de projekter, der støttes gennem aktioner og aktiviteter, der er omhandlet i artikel 6, 10, 12, 17 og 20 bør sikre at de opnåede resultater og virkninger kommunikeres og formidles effektivt. Dette kan omfatte peer-to-peer-informationsaktiviteter om mobilitetsmuligheder.
3. De nationale agenturer, jf. artikel 28, udvikler en sammenhængende tilgang med henblik på effektiv formidling og udnyttelse af resultater af aktiviteter, der er støttet under de aktioner, de forvalter under programmet, bistår generelt Kommissionen i forbindelse med formidlingen af information om programmet, herunder oplysninger om aktioner og aktiviteter, der forvaltes på nationalt plan og på EU-plan, og dets resultater og informerer de relevante målgrupper om aktioner i deres land.
4. De offentlige og private organer inden for de sektorer, som er omfattet af programmet, skal bruge navnet «Erasmus+» i forbindelse med kommunikation og formidling af information om programmet. Følgende navne anvendes på de forskellige sektorer under programmet:
 - «Comenius»: almen skoleuddannelse
 - «Erasmus»: alle typer videregående uddannelse i programlandene
 - «Erasmus Mundus»: alle typer videregående uddannelsesaktiviteter i programlandene og partnerlande
 - «Leonardo da Vinci»: erhvervsrettet uddannelse
 - «Grundtvig»: voksenaluddannelse

- «Aktive unge»: ikke-formel og uformel læring på ungdomsområdet.
 - «Idræt»: aktiviteter på idrætsområdet.
5. Kommunikationsaktiviteter skal også bidrage til kommunikation udadtil om Unionens politiske prioriteringer, såfremt de vedrører denne forordnings overordnede mål.

Kapitel VII

Adgang til programmet

Artikel 23

Adgang

1. Offentlige eller private organer, der er beskæftiget med uddannelse, ungdom og breddeidræt, kan indsende ansøgninger om støtte under dette program. Hvad angår de aktiviteter, der er nævnt i artikel 13, stk. 1, litra a), og artikel 14, stk. 1, litra a), skal programmet støtte deltagelse af grupper af unge, som er aktive inden for ungdomsarbejde, men ikke nødvendigvis inden for rammerne af en ungdomsorganisation.
2. Kommissionen og medlemsstaterne sikrer under programmets gennemførelse, bl.a. hvad angår udvælgelse af deltagere og tildeling af stipendier, at der ydes en særlig indsats for at fremme social inklusion og deltagelsen af personer, der har særlige behov eller færre muligheder.

Artikel 24

Deltagerlande

1. Programmet er åbent for deltagelse af følgende lande («programlandene»):
 - a) medlemsstaterne
 - b) tiltrædelseslande, kandidatlande og potentielle kandidatlande, der er omfattet af en førtiltrædelsesstrategi, i overensstemmelse med de generelle principper og generelle vilkår og betingelser for disse landes deltagelse i EU-programmer, som er fastlagt i de respektive rammeaftaler, associeringsrådsafgørelser eller lignende aftaler
 - c) de EFTA-lande, der er part i EØS-avtalen, i overensstemmelse med bestemmelserne i nævnte aftale
 - d) Det Schweiziske Forbund på grundlag af en bilateral aftale, som indgås med dette land
 - e) de lande, som er omfattet af den europæiske naboskabspolitik, og som har indgået aftaler med Unionen, der åbner mulighed for deres deltagelse i Unionens program-

Samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus+»

mer, under forudsætning af indgåelsen af en bilateral aftale med Unionen om betingelserne for deres deltagelse i programmet.

2. Programlandene vil blive underlagt de samme forpligtelser og skal udføre de samme opgaver som gælder for medlemsstaterne i henhold til denne forordning.
3. Programmet støtter samarbejde med partnerlande, navnlig naboskabslande, i aktioner og aktiviteter, jf. artikel 6, 10 og 12.

Kapitel VIII

Forvaltnings- og revisionssystem

Artikel 25

Komplementaritet

Kommissionen sikrer i samarbejde med medlemsstaterne programmets overordnede sammenhæng og komplementaritet med:

- a) relevante politikker og programmer, navnlig vedrørende kultur og medier, beskæftigelse, forskning og innovation, industri og erhvervsliv, samhørigheds- og udviklingspolitik samt udvidelsespolitik og -initiativer, instrumenter og strategier på området for regionalpolitik og eksterne forbindelser
- b) andre EU-relevante finansieringskilder til uddannelse, ungdom og idræt, navnlig Den Europæiske Socialfond og andre finansielle instrumenter vedrørende beskæftigelse og social inklusion, Den Europæiske Fond for Regionaludvikling og «Horisont 2020»-rammeprogrammet for forskning innovation samt de finansielle instrumenter vedrørende retlige anliggender og medborgerskab, sundhed, eksterne samarbejdsprogrammer og førtiltrædelsesbistand.

Artikel 26

Gennemførelsesorganer

Programmet gennemføres på en ensartet måde af følgende organer:

- a) Kommissionen på EU-plan
- b) de nationale agenturer på nationalt plan i programlandene.

Artikel 27

National myndighed

1. Ved «national myndighed» forstås en eller flere nationale myndigheder i henhold til national lovgivning og praksis.

2. Senest den 22. januar 2014 underretter medlemsstaterne via en formel meddelelse, som fremsendes af deres permanente repræsentation, Kommissionen om den eller de personer, der er bemyndiget til at handle på deres vegne som national myndighed med henblik på denne forordning. Hvis det nationale agentur udskiftes i programmets løbetid, underretter den berørte medlemsstat straks Kommissionen herom efter den samme procedure.
3. Medlemsstaterne træffer alle de nødvendige foranstaltninger til at fjerne retlige og administrative hindringer for programmets drift, herunder, hvor det er muligt, foranstaltninger til løsning af problemer, der besværliggør opnåelsen af visum.
4. Senest den 22. marts 2014 udpeger den nationale myndighed et eller flere nationale agenturer. Når der er mere end ét nationalt agentur, etablerer medlemsstaterne en passende mekanisme for koordineret forvaltning af gennemførelsen af programmet på nationalt plan, navnlig for at sikre sammenhængende og omkostningseffektiv gennemførelse af programmet og effektiv kontakt med Kommissionen i denne forbindelse og for at lette eventuel overførsel af midler mellem agenturerne, så der er mulighed for fleksibilitet og bedre anvendelse af de midler, der tildeles medlemsstaterne. Med forbehold af artikel 29, stk. 3, bestemmer hver medlemsstat selv hvordan den tilrettelægger forholdet mellem den nationale myndighed og det nationale agentur, herunder opgaver såsom udarbejdelsen af det nationale agenturs årlige arbejdsprogram.

Den nationale myndighed giver Kommissionen en passende forudgående overensstemmelsesvurdering af, at det nationale agentur overholder bestemmelserne i artikel 58, stk. 1, litra c), nr. v) og vi), og artikel 60, stk. 1, 2 og 3, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 38 i den Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012¹⁹ samt Unionens krav til interne kontrolstandarder for nationale agenturer og regler for deres forvaltning af programmidler til tilskud.

¹⁹ Kommissionens delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012 af 29. oktober 2012 om gennemførelsesbestemmelser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget (EUT L 362 af 31.12.2012, s. 1).

5. Den nationale myndighed udpeger et uafhængigt revisionsorgan som omhandlet i artikel 30.
6. Den nationale myndighed baserer sin forudgående overensstemmelsesvurdering på egne kontroller og revisioner og/eller kontroller og revisioner foretaget af det uafhængige revisionsorgan som omhandlet i artikel 30.
7. I tilfælde af at det nationale agentur udpeget for programmet er det samme som det nationale agentur udpeget for de foregående programmer for Livslang læring eller Aktive unge, kan kontrollerne og revisionerne til den forudgående overensstemmelsesvurdering begrænses til krav, der er nye og specifikke for programmet.
8. Den nationale myndighed overvåger og fører tilsyn med programmets forvaltning på nationalt plan. Den underretter og hører Kommissionen i god tid, inden der træffes beslutninger, som kan have betydelig indvirkning på forvaltningen af programmet, navnlig vedrørende medlemsstatens nationale agentur.
9. Den nationale myndighed tilvejebringer tilstrækkelig medfinansiering til driften af det nationale agentur med henblik på at sikre, at programmet forvaltes i overensstemmelse med de gældende EU-regler.
10. I tilfælde af at Kommissionen afviser det udpegede nationale agentur på grundlag af sin forudgående overensstemmelsesvurdering, sikrer den nationale myndighed, at de nødvendige afhjælpende foranstaltninger iværksættes, så det nationale agentur kan overholde de minimumskrav, Kommissionen har fastlagt, eller udpeger et andet organ til nationalt agentur.
11. På grundlag af det nationale agenturs årlige forvaltningserklæring, udtalelsen herom fra det uafhængige revisionsorgan og Kommissionens analyse af det nationale agenturs resultater og overholdelse af bestemmelserne giver den nationale myndighed senest den 31. oktober hvert år Kommissionen oplysninger om sine overvågnings- og tilsynsaktiviteter vedrørende programmet.
12. Den nationale myndighed tager ansvaret for den korrekte forvaltning af de EU-midler, som Kommissionen overfører til det nationale agentur i form af tildeling af tilskud under programmet.
13. I tilfælde af uregelmæssigheder, forsømmelighed eller svig, som kan tillægges det nationale agentur, eller af alvorlige mangler eller utilstrækkelig effektivitet fra det nationale agenturs side er den nationale myndighed ansvarlig over for Kommissionen for de midler, der ikke er dækning for, såfremt dette giver anledning til krav fra Kommissionen mod det nationale agentur.
14. I de tilfælde, der er beskrevet i stk. 13, kan den nationale myndighed på eget initiativ eller efter Kommissionens anmodning tilbagekalde udpegelsen af det nationale agentur. Ønsker den nationale myndighed at tilbagekalde udpegelsen af det nationale agentur af andre begrundede årsager, meddeler den Kommissionen tilbagekaldelsen mindst seks måneder inden den forventede ophørsdato for det nationale agenturs udpegelse. I så fald indgår den nationale myndighed og Kommissionen en formel aftale om specifikke overgangsforanstaltninger med tidspunkter for disse.
15. I tilfælde af tilbagekaldelse af udpegelsen udfører den nationale myndighed de nødvendige kontroller med hensyn til EU-midler, der har været overladt til det agentur, hvis udpegelse er tilbagekaldt, og sikrer uhindret overførsel af disse midler og af alle dokumenter og forvaltningsværktøjer, der kræves for at forvalte programmet, til det nye nationale agentur. Den nationale myndighed sikrer, at det nationale agentur, hvis udpegelse er tilbagekaldt, modtager den nødvendige finansielle støtte til fortsat at gennemføre sine kontraktlige forpligtelser over for programmets støttemodtagere og Kommissionen, indtil disse forpligtelser er overdraget til et nyt nationalt agentur.
16. Anmoder Kommissionen derom, udpeger det nationale agentur de institutioner eller organisationer eller de typer institutioner og organisationer, der er berettiget til at deltage i specifikke programaktioner på deres respektive områder.

Artikel 28

Nationalt agentur

1. Ved «nationalt agentur» forstås en eller flere nationale agenturer i henhold til national lovgivning og praksis.
2. Det nationale agentur skal:
 - a) have status som juridisk person eller være en del af en enhed, som har status som juridisk person, og være underlagt den pågældende medlemsstats lovgivning; et ministe-

- rium kan ikke udpeges som nationalt agentur
- b) råde over tilstrækkelig forvaltningskapacitet, tilstrækkeligt personale og tilstrækkelig infrastruktur til at varetage sine opgaver og sikre effektiv forvaltning af programmet og forsvarlig økonomisk forvaltning af Unionens midler
 - c) have operationelle og retlige beføjelser til at anvende administrative og kontraktlige bestemmelser samt bestemmelser om økonomisk forvaltning, som er fastlagt på EU-plan
 - d) stille tilstrækkelig økonomisk garanti, helst udstedt af en offentlig myndighed, svarende til det niveau af EU-midler, det får til opgave at forvalte
 - e) udpeges for hele programmets varighed.
3. Det nationale agentur er ansvarligt for at forvalte alle projektfaser for følgende programaktioner i overensstemmelse med artikel 58, stk. 1, litra c), nr. v) og vi), i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012 og artikel 44 i delegerede forordning (EU) nr. 1268/2012:
 - a) «den enkeltes læringsmobilitet» med undtagelse af mobilitet, der tilrettelægges på grundlag af fælles eller dobbelte/flere grader, store volontørprojekter og studielåns-garantifaciliteten
 - b) «strategiske partnerskaber» inden for aktionen «samarbejde for innovation og udveksling af god praksis»
 - c) forvaltningen af mindre aktiviteter til støtte for den strukturerede dialog på ungdomsområdet inden for aktionen «støtte til politisk reform».
 4. Uanset stk. 3 kan udvælgelses- og tildelings-afgørelser i forbindelse med strategiske partnerskaber som omhandlet i stk. 3, litra b), forvaltes på EU-plan, hvis en afgørelse herom træffes efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3, og kun i specifikke tilfælde, hvor der er klare grunde til en sådan centralisering.
 5. Det nationale agentur tildeler tilskud til støttemodtagere i form af en tilskudsaftale eller -afgørelse som nærmere bestemt af Kommissionen for den berørte programaktion.
 6. Det nationale agentur aflægger hvert år rapport til Kommissionen og den nationale myndighed i overensstemmelse med artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012. Det nationale agentur er ansvarligt for gennemførelsen af Kommissionens bemærkninger efter dens analyse af det nationale agenturs årlige forvaltningserklæring og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom.
 7. Det nationale agentur må ikke uddelegere opgaver under programmet eller budgetgennemførelsen, som det har fået tildelt, til tredjepart uden forudgående skriftlig godkendelse fra den nationale myndighed og Kommissionen. Det nationale agentur er eneansvarligt for opgaver delegeret til en tredjepart.
 8. Såfremt et nationalt agenturs udpegelse tilbagekaldes, er det nationale agentur fortsat retligt ansvarligt for opfyldelsen af sine kontraktlige forpligtelser over for programmets støttemodtagere og Kommissionen, indtil disse forpligtelser er overdraget til et nyt nationalt agentur.
 9. Det nationale agentur er ansvarligt for at forvalte og afslutte de finansielle aftaler vedrørende de forudgående programmer for Livslang læring og Aktive unge, der stadig er åbne ved programmets iværksættelse.

Artikel 29

Europa-Kommissionen

1. Senest to måneder efter at Kommissionen har modtaget den forudgående overensstemmelsesvurdering som omhandlet i artikel 27, stk. 4, fra den nationale myndighed, meddeler Kommissionen sin godkendelse, betingede godkendelse eller afvisning af det udpegede nationale agentur. Først når den forudgående overensstemmelsesvurdering er godkendt, indgår Kommissionen et kontraktligt samarbejde med det nationale agentur. I tilfælde af betinget godkendelse kan Kommissionen træffe rimelige sikkerhedsforanstaltninger i kontraktforholdet til det nationale agentur.
2. Kommissionen formaliserer det retlige ansvar med hensyn til de finansielle aftaler vedrørende de foregående programmer for Livslang læring og Aktive unge, der stadig er åbne ved programmets iværksættelse, når den har godkendt den forudgående overensstemmelsesvurdering af det nationale agentur, der er udpeget i forbindelse med programmet.
3. Det dokument, som ligger til grund for kontraktforholdet mellem Kommissionen og det nationale agentur, skal i henhold til artikel 27, stk. 4:

- a) angive interne kontrolstandarder og regler for nationale agenturers forvaltning af EU-midler til tilskud
 - b) indeholde det nationale agents arbeidsprogram, herunder det nationale agents EU-støttede forvaltningsopgaver
 - c) specificere rapporteringskravene til det nationale agentur.
4. Kommissionen stiller hvert år følgende programmidler til rådighed for det nationale agentur:
 - a) midler til tilskud i den berørte medlemsstat til de programaktioner, som det nationale agentur har til opgave at forvalte
 - b) et finansielt bidrag til støtte for det nationale agents forvaltningsopgaver. Dette gives i form af et engangsbidrag til dækning af det nationale agents omkostninger og fastlægges på grundlag af beløbet for de EU-midler til tilskud, der er overladt til det nationale agentur.
 5. Kommissionen opstiller kravene til det nationale agents arbeidsprogram. Kommissionen stiller først programmidler til rådighed for det nationale agentur, når den formelt har godkendt det nationale agents arbeidsprogram.
 6. På grundlag af overensstemmelseskravene til nationale agenturer som omhandlet i artikel 27, stk. 4, vurderer Kommissionen de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer, navnlig på grundlag af den forudgående overensstemmelsesvurdering som det nationale agentur har fremsendt, det nationale agents årlige forvaltningserklæring og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom, idet der tages hensyn til de årlige oplysninger fremsendt af det nationale agentur om dets overvågnings- og tilsynsaktiviteter vedrørende programmet.
 7. Efter vurderingen af den årlige forvaltningserklæring og udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom tilstiller Kommissionen sin udtalelse og sine bemærkninger herom til det nationale agentur og den nationale myndighed.
 8. I tilfælde af at Kommissionen ikke kan godkende den årlige forvaltningserklæring eller udtalelsen fra det uafhængige revisionsorgan herom, eller i tilfælde af at det nationale agentur ikke gennemfører Kommissionens bemærkninger på tilfredsstillende måde, kan Kommissionen gennemføre de sikkerhedsforanstaltninger og korrigerende foranstaltninger, der måtte være nødvendige for at

sikre Unionens finansielle interesser i overensstemmelse med artikel 60, stk. 4, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

9. Kommissionen afholder regelmæssigt møder med nettet af nationale agenturer med det formål at sikre sammenhængende gennemførelse af programmet på tværs af alle programlande.

Artikel 30

Uafhængigt revisionsorgan

1. Det uafhængige revisionsorgan udsteder en revisionserklæring om den årlige forvaltningserklæring som nævnt i artikel 60, stk. 5, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.
2. Det uafhængige revisionsorgan:
 - a) skal have de nødvendige faglige kvalifikationer til at foretage revisioner i den offentlige sektor
 - b) skal sikre, at der i revisionerne tages hensyn til internationalt anerkendte revisionsstandarder
 - c) må ikke være i interessekonflikt med hensyn til den retlige enhed, som det nationale agentur er en del af. Det skal navnlig være driftsmæssigt uafhængigt af den retlige enhed, som det nationale agentur er en del af.
3. Det uafhængige revisionsorgan giver Kommissionen og dens repræsentanter samt Revisionsretten fuld adgang til alle dokumenter og rapporter, der udgør grundlaget for den revisionserklæring, som det udsteder om det nationale agents årlige forvaltningserklæring.

Kapitel IX

Kontrolsystem

Artikel 31

Principper for kontrolsystemet

1. Kommissionen træffer egnede foranstaltninger til at sikre, at Unionens finansielle interesser bliver beskyttet, når der gennemføres aktioner, der finansieres i henhold til denne forordning; beskyttelsen skal sikres ved foranstaltninger til forebyggelse af svig, korrupsion og andre ulovlige aktiviteter, ved effektiv kontrol og, hvis der konstateres uregelmæssigheder, ved inddrivelse af de uretmæssigt udbetalte beløb samt efter omstændighederne ved sanktioner, der skal være effektive, stå i rimeligt forhold til over-

- trædelsens grovhet og have afskrækkende virkning.
2. Kommissionen er ansvarlig for tilsynskontroller med hensyn til de af de nationale agenturer forvaltede programaktioner og -aktiviteter. Den fastsætter minimumskrav til det nationale agenturs og det uafhængige revisionsorgans kontroller.
 3. Det nationale agentur er ansvarligt for den primære kontrol af støttemodtagerne med hensyn til de programaktioner og -aktiviteter, der er nævnt i artikel 28, stk. 3. Disse kontroller skal give rimelig sikkerhed for, at de tildelte tilskud anvendes efter hensigten og i overensstemmelse med de gældende EU-regler.
 4. Med hensyn til programmidler, der overføres til de nationale agenturer, sikrer Kommissionen korrekt koordination af sine kontroller med de nationale myndigheder og de nationale agenturer på grundlag af princippet om én enkelt revision og efter en risikobaseret analyse. Denne bestemmelse finder ikke anvendelse på undersøgelser udført af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svigs (OLAF).

Artikel 32

Beskyttelse af Unionens finansielle interesser

1. Kommissionen eller dens befuldmægtigede og Revisionsretten har beføjelse til gennem bilagskontrol og kontrol på stedet at foretage revisioner af alle tilskudsmodtagere, kontrahenter, underkontrahenter og andre tredjeparter, som har modtaget EU-midler. De kan også foretage revisioner og kontroller af de nationale agenturer.
2. OLAF kan efter proceduren i Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96²⁰ foretage kontrol og inspektion på stedet hos økonomiske aktører, der direkte eller indirekte er berørt af finansieringen, for at klarlægge, om der er begået svig, korrupsion eller andre ulovlige aktiviteter, der berører Unionens finansielle interesser, i forbindelse med en aftale om tilskud, en afgørelse om ydelse af tilskud eller en kontrakt om EU-finansiering.
3. Samarbejdsaftaler med tredjelande og internationale organisationer og aftaler om til-

skud, afgørelser om ydelse af tilskud og kontrakter som følge af gennemførelsen af denne forordning skal udtrykkeligt give Kommissionen, Revisionsretten og OLAF beføjelse til at foretage denne kontrol og inspektion på stedet, jf. dog stk. 1 og 2.

Kapitel X

Delegerede beføjelser og gennemførelsesbestemmelser

Artikel 33

Delegation af beføjelser til Kommissionen

For at placere forvaltningen af opgaver på det mest hensigtsmæssige niveau tillægges Kommissionen beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med artikel 34 vedrørende ændringen af artikel 28, stk. 3, men kun med henblik på fastlæggelse af yderligere aktioner, der skal forvaltes af de nationale agenturer.

Artikel 34

Udøvelse af de delegerede beføjelser

1. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter tillægges Kommissionen på de i denne artikel fastlagte betingelser.
2. Beføjelsen til at vedtage delegerede retsakter, jf. artikel 33, tillægges Kommissionen for hele programmets løbetid.
3. Den i artikel 33 omhandlede delegation af beføjelser kan til enhver tid tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet. En afgørelse om tilbagekaldelse bringer delegeringen af de beføjelser, der er angivet i den pågældende afgørelse, til ophør. Den får virkning dagen efter offentliggørelsen af afgørelsen i Den Europæiske Unions Tidende eller på et senere tidspunkt, der angives i afgørelsen. Den berører ikke gyldigheden af delegerede retsakter, der allerede er i kraft.
4. Så snart Kommissionen vedtager en delegeret retsakt, giver den samtidigt Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.
5. En delegeret retsakt vedtaget i henhold til artikel 33 træder kun i kraft, hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse inden for en frist på to måneder fra meddelelsen af den pågældende retsakt til Europa-Parlamentet og Rådet, eller hvis Europa-Parlamentet og Rådet inden udløbet af denne frist begge har informeret Kommissionen om, at de ikke agter at gøre indsi-

²⁰ Rådets forordning (Euratom, EF) nr. 2185/96 af 11. november 1996 om Kommissionens kontrol og inspektion på stedet med henblik på beskyttelse af De Europæiske Fællesskabers finansielle interesser mod svig og andre uregelmæssigheder (EFT L 292 af 15.11.1996, s. 2).

gelse. Fristen forlænges med to måneder på Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ.

Artikel 35

Programmets gennemførelse

Med henblik på programmets gennemførelse vedtager Kommissionen årlige arbejdsprogrammer ved hjælp af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i artikel 36, stk. 3. Hvert årligt arbejdsprogram sikrer, at de generelle og specifikke mål i artikel 4, 5, 11 og 16 gennemføres årligt på en ensartet måde og skitserer de forventede resultater, gennemførelsesmetoden og det samlede beløb. De årlige arbejdsprogrammer skal endvidere indeholde en beskrivelse af de aktioner, der skal finansieres, en angivelse af de beløb, der er tildelt hver enkelt aktion og fordelingen af midler mellem medlemsstaterne til aktioner, der skal forvaltes gennem de nationale agenturer, og en vejledende tidsplan for gennemførelsen. Endelig omfatter de – i forbindelse med tilskud – den maksimale sats for medfinansiering, der skal tage hensyn til de særlige forhold i målgrupperne, især deres medfinansieringskapacitet og mulighederne for at tiltrække midler fra tredjeparter. Især for aktioner rettet mod organisationer med begrænset finansiel kapacitet skal niveauet for medfinansiering fastsættes til mindst 50 %.

Artikel 36

Udvalgsprocedure

1. Kommissionen bistås af et udvalg. Dette udvalg er et udvalg som omhandlet i forordning (EU) nr. 182/2011.
2. Udvalget kan holde møde i specifikke sammensætninger for at behandle sektorspecifikke spørgsmål. Hvor det er relevant, og i overensstemmelse med udvalgets forretningsorden og på ad hoc-basis, kan eksterne eksperter, herunder repræsentanter for arbejdsmarkedets parter, indbydes til at deltage i møderne som observatører.
3. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 i forordning (EU) nr. 182/2011.

Kapitel XI

Afsluttende bestemmelser

Artikel 37

Ophævelse og overgangsbestemmelser

1. Afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF, og nr. 1298/2008/EF ophæves med virkning fra den 1. januar 2014.
2. Aktioner, der er påbegyndt senest den 31. december 2013 på grundlag af afgørelse nr. 1719/2006/EF, nr. 1720/2006/EF, og nr. 1298/2008/EF, forvaltes i overensstemmelse med bestemmelserne i denne forordning, hvor det er relevant.
3. Medlemsstaterne sikrer på nationalt plan en uhindret overgang mellem de aktioner, der er gennemført under de tidligere programmer på områderne for livslang læring, ungdom og internationalt samarbejde inden for videregående uddannelse, og de aktioner, der gennemføres under programmet.

Artikel 38

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft på dagen efter offentliggørelsen i Den Europæiske Unions Tidende.

Den anvendes fra den 1. januar 2014.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Strasbourg, 11. december 2013

På Europa-Parlamentets vegne *På Rådets vegne*

Formand

Formand

M. Schulz

V. Leškevičius

Bilag I

Indikatorer for evalueringen af programmet

Programmet vil blive fulgt nøje på grundlag af et sæt indikatorer, der er beregnet til at måle, i hvilket omfang de generelle og specifikke mål for programmet er nået, og med henblik på at minimere de administrative byrder og omkostninger. Med henblik herpå vil der blive indsamlet data for så vidt angår følgende sæt af nøgleindikatorer.

Europa 2020 Overordnede uddannelsesmål	<p>Procentdel af 18-24-årige, der kun har folkeskoleuddannelse, som ikke er tilmeldt uddannelse</p> <p>Procentdel af 30-34-årige, der har gennemført en videregående eller tilsvarende uddannelse</p>
Mobilitetsbenchmark, i overensstemmelse med Rådets konklusioner om en benchmark for læringsmobilitet	<p>Procentdel af kandidater på de videregående uddannelser, der har haft en periode med studie- eller praktikophold relateret til videregående uddannelse (herunder arbejdsforløb) i udlandet</p> <p>Procentdel af 18-34-årige med en erhvervsmæssig grunduddannelse eller erhvervsuddannelse, der har haft en periode med studie- eller praktikophold relateret til erhvervsmæssig grunduddannelse eller erhvervsuddannelse (herunder arbejdsforløb) i udlandet</p>
Kvantitative (generelle)	<p>Antal ansatte, der understøttes af programmet, efter land og sektor</p> <p>Antal deltagere med særlige behov eller færre muligheder</p> <p>Antal og type organisationer og projekter, efter land og aktion</p>
Uddannelse	<p>Antal elever, studerende og praktikanter, der deltager i programmet, efter land, sektor, aktion og køn</p> <p>Antal studerende på videregående uddannelser, der modtager støtte til at studere i et partnerland, samt antal studerende fra et partnerland, der kommer for at studere i et programland</p> <p>Antal videregående uddannelsesinstitutioner i partnerlande, der er involveret i mobilitets- og samarbejdsaktioner</p> <p>Antal brugere af Euroguidance</p> <p>Procentdel af deltagere, der har modtaget et certifikat, eksamensbevis eller anden form for formel anerkendelse af deres deltagelse i programmet</p> <p>Procentdel af deltagere, der erklærer at de har øget deres nøglekompetencer</p> <p>Procentdel af deltagere i langvarig mobilitet, der erklærer at de har øget deres sprogfærdigheder</p>
Jean Monnet	Antal studerende, der modtager undervisning gennem Jean Monnet-aktiviteter
Ungdom	<p>Antal unge, som deltager i mobilitetsaktioner, der støttes af programmet, efter land, aktion og køn</p> <p>Antal ungdomsorganisationer fra både programlande og partnerlande, der er involveret i international mobilitets- og samarbejdsaktioner</p> <p>Antal brugere af Eurodesk-netværket</p> <p>Procentdel af deltagere, der har modtaget et certifikat, f.eks. Youthpass, eksamensbevis eller anden form for formel anerkendelse af deres deltagelse i programmet</p> <p>Procentdel af deltagere, der erklærer at de har øget deres nøglekompetencer</p> <p>Procentdel af deltagere i frivillige aktiviteter, der erklærer at de har øget deres sprogfærdigheder</p>
Idræt	<p>Antal medlemmer af idrætsorganisationer, der ansøger om og deltager i programmet, efter land</p> <p>Procentdel af deltagerne, der har udnyttet resultaterne af grænseoverskridende projekter til</p> <p>a) at bekæmpe trusler mod idrætten</p> <p>b) at forbedre god forvaltning og dobbelte karrierer</p> <p>c) at forbedre social inklusion, lige muligheder og deltagelsesfrekvens</p>

*Bilag II***Tekniske opplysninger vedrørende studielånsgarantifaciliteten**

1. Udvælgelse af finansielle formidlere

Efter en indkaldelse af interessetilkendegivelser udvælges de finansielle formidlere i overensstemmelse med bedste markedspraksis, bl.a. med hensyn til:

- a) omfanget af finansiering, der skal stilles til rådighed for de studerende
- b) de gunstigst mulige vilkår, der tilbydes de studerende, under forudsætning af at de i punkt 2 nævnte minimumsstandarder for udlån overholdes
- c) adgang til finansiering af alle, der opholder sig i et programland som omhandlet i artikel 24, stk. 1
- d) forholdsregler mod svig, og
- e) overholdelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF²¹.

2. Beskyttelse af låntagere

Følgende sikkerheder er de minimumsbestemmelser, der skal sikres af de finansielle formidlere, der ønsker at yde studielån garanteret af studielånsgarantifaciliteten:

- a) der må ikke kræves nogen sikkerhedsstillelse eller forældregaranti
- b) lån skal tildeles på et ikke-diskriminerende grundlag
- c) som led i bedømmelsesprocessen skal den finansielle formidler overveje den studerendes risiko for overforgældning under hensyntagen til omfanget af ophobet gæld og eventuelle retslige afgørelser om ubetalt gæld, og
- d) tilbagebetaling skal ske på grundlag af en hybridmodel, der kombinerer «realkredit-baserede» standardiserede betalinger med social sikkerhed, navnlig:
 - i) en markant nedsat rentesats i forhold til markedsrenten
 - ii) en indledende afdragsfri periode før påbegyndelsen af tilbagebetalinger, der skal vare mindst 12 måneder efter afslutningen af uddannelsen, eller, hvis den nationale lovgivning ikke tillader afdragsfri perioder, en bestemmelse om at der skal betales nominelle afdrag gennem denne 12-måneders-periode

iii) bestemmelser om at tage en pause fra tilbagebetalinger i en minimumsperiode på 12 måneder gennem lånets levetid, på kandidatens anmodning, eller, hvor national ret ikke giver mulighed for sådanne betalingsudsættelser, en bestemmelse om, at der skal betales nominelle afdrag gennem denne 12-måneders-periode

iv) en mulighed for henstand med betaling af renter under studietiden

v) forsikring imod død og handicap, og

vi) ingen sanktioner for tidlig hel eller delvis tilbagebetaling.

Finansielle formidlere kan tilbyde indkomsthængig tilbagebetaling samt forbedrede vilkår, såsom længere afdragsfri perioder, længere pauser fra tilbagebetalinger eller senere forfaldsdato, for at tage hensyn til specifikke behov hos kandidater som f.eks. dem, der efterfølgende påbegynder ph.d.-studier, eller for at give kandidaterne mere tid til at finde beskæftigelse. I forbindelse med proceduren for udvælgelse af finansielle formidlere skal det indgå i overvejselsen, hvorvidt de tilbyder sådanne bedre vilkår.

3. Kontrol og evaluering

Studielånsgarantifaciliteten skal være genstand for kontrol og evaluering, som omhandlet i artikel 21 i nærværende forordning, og på grundlag af artikel 140, stk. 8, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012.

Som en del af denne proces skal Kommissionen aflægge rapport om studielånsgarantifacilitetens virkninger for modtagerne og for de videregående uddannelsessystemer. Kommissionens rapport skal blandt andet omfatte oplysninger om samt forslag til foranstaltninger til at imødegå eventuelle problemområder med hensyn til:

- a) antal studerende, der modtager studielån, der understøttes af studielånsgarantifaciliteten, herunder oplysninger om deres færdiggørelsesprocenter
- b) omfanget af udlån, der indgås aftale om gennem finansielle formidlere
- c) renteniveauet
- d) restgæld og misligholdelsesgrad, herunder foranstaltninger truffet af finansielle formidlere mod dem, der misligholder deres lån
- e) forholdsregler mod svig truffet af finansielle formidlere
- f) de støttemodtagende studerendes profil, herunder deres socioøkonomiske bag-

²¹ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF (EUT L 133 af 22.5.2008, s. 66).

Samtykke til deltagelse i en beslutning i EØS-komiteen om innlemmelse i EØS-avtalen av forordning (EU) nr. 1288/2013 om programmet «Erasmus+»

grund, valg af studium, oprindelsesland og bestemmelsesland, i henhold til national lovgivning om databeskyttelse

- g) støttemodtagernes geografiske fordeling, og
- h) geografisk dækning af de finansielle formidlere.

Uanset de beføjelser Europa-Parlamentet og Rådet er tillagt ved artikel 140, stk. 9, i forordning (EU, Euratom) nr. 966/2012, skal Kommissionen overveje at foreslå hensigtsmæssige reguleringsmæssige ændringer, herunder lovændringer, hvis den forventede markedsudbredelse eller deltagelsen af finansielle formidlere ikke er tilfredsstillende.

4. Budget

Budgetbevillingerne dækker samtlige omkostninger i forbindelse med studielåns-

garantifaciliteten, herunder betalingsforpligtelserne over for de deltagende finansielle formidlere, der kræver delvise garantier og administrationsgebyrer til EIF.

De budgetbevillinger, der er tildelt til studielånsgarantifaciliteten, som nævnt i artikel 18, stk. 2, litra c), må ikke overstige 3,5 % af det samlede budget for programmet.

5. Synlighed og oplysningsindsats

Hver deltagende finansiell formidler bidrager til fremme af studielånsgarantifaciliteten ved at give oplysninger til potentielle studerende. Med henblik herpå stiller Kommissionen bl.a. de nødvendige oplysninger til rådighed for de nationale agenturer i programlandene med henblik på at sætte dem i stand til at fungere som formidlere af information om studielånsgarantifaciliteten.



Trykksak